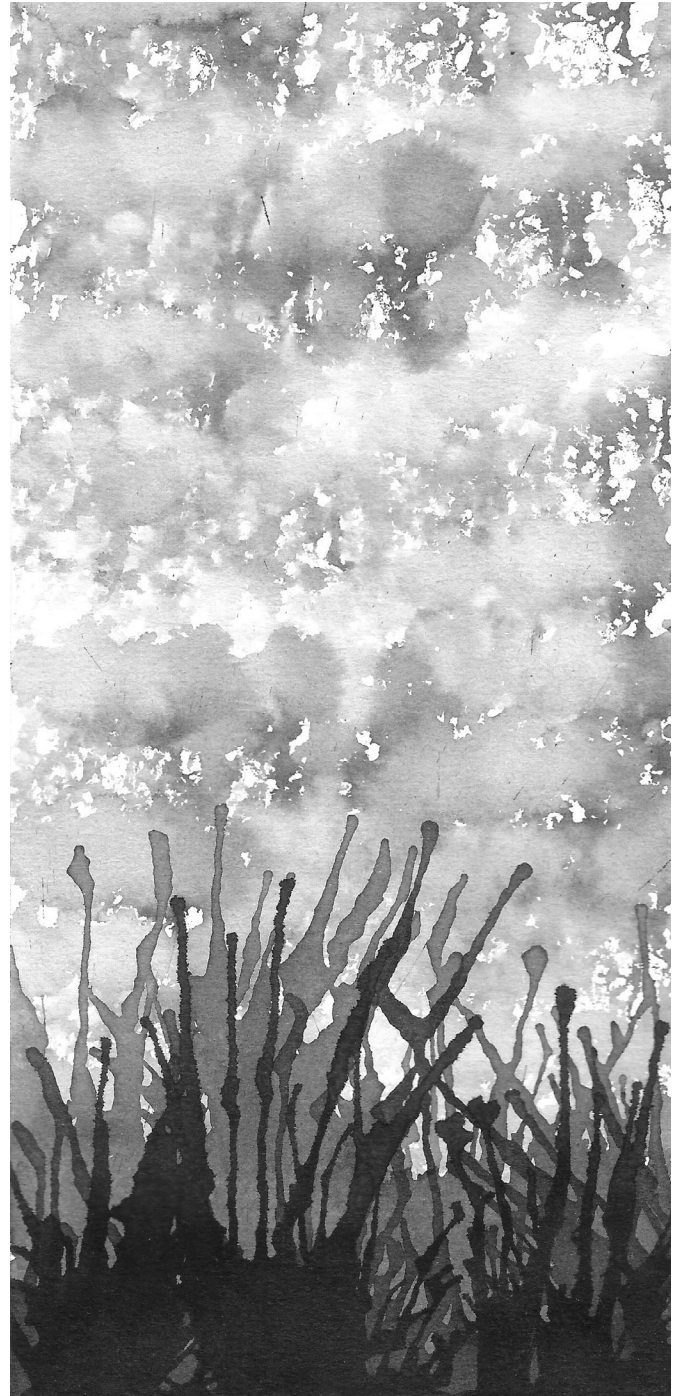

TØNSBERG SVØMMEHALL
TRANSFORMASJON &
TILBYGG

DEL 5
PROSESS &
TEGNEMETODIKK

stud.ark. Zdravko Živanović
NTNU vår 2020 diplomoppgave

OPPGAVEINFORMASJON

Tønsberg Svømmehall; transformasjon og tilbygg, er en masteroppgave av arkitekturstudent Zdravko Živanović, gjort ved NTNU Trondheim, våren 2020.

Hovedveileder var universitetslektor, arkitekt Nina Katrine Haarsaker.

Biveileder var førsteamanuensis, sivilarkitekt Eileen Garmann Johnsen.

I tillegg til veiledning fra lærerteamet var det etablert et tett samarbeid med medstudent Hanna Hansen i form av uformelle gjennomganger, ukentlige tegnetimer og workshops.

Oppgaven er hovedsakelig gjort analogt, med følgende data- hjelpeprogrammer. Adobe Photoshop, Adobe InDesign og Autodesk AutoCAD.

Oppdeling av semesteret

- 1 Lokal befaring og intervjuer. Oppmåling på stedet. Innsamling av relevant informasjon til oppgaven og om svømmehallen.
- 2 Ekskursjon og intervju ved utvalgte svømmeanlegg i Norge.
- 3 Prosjektering av oppgaven i form av skisser, modell og konsepttegninger. Ukentlige gjennomganger med lærerteamet og medstudenter, samt workshops.
- 4 Produksjon og grafisk presentasjon av det studerte materialet, innpasset nye innleveringskrav.

Oppgavehefter

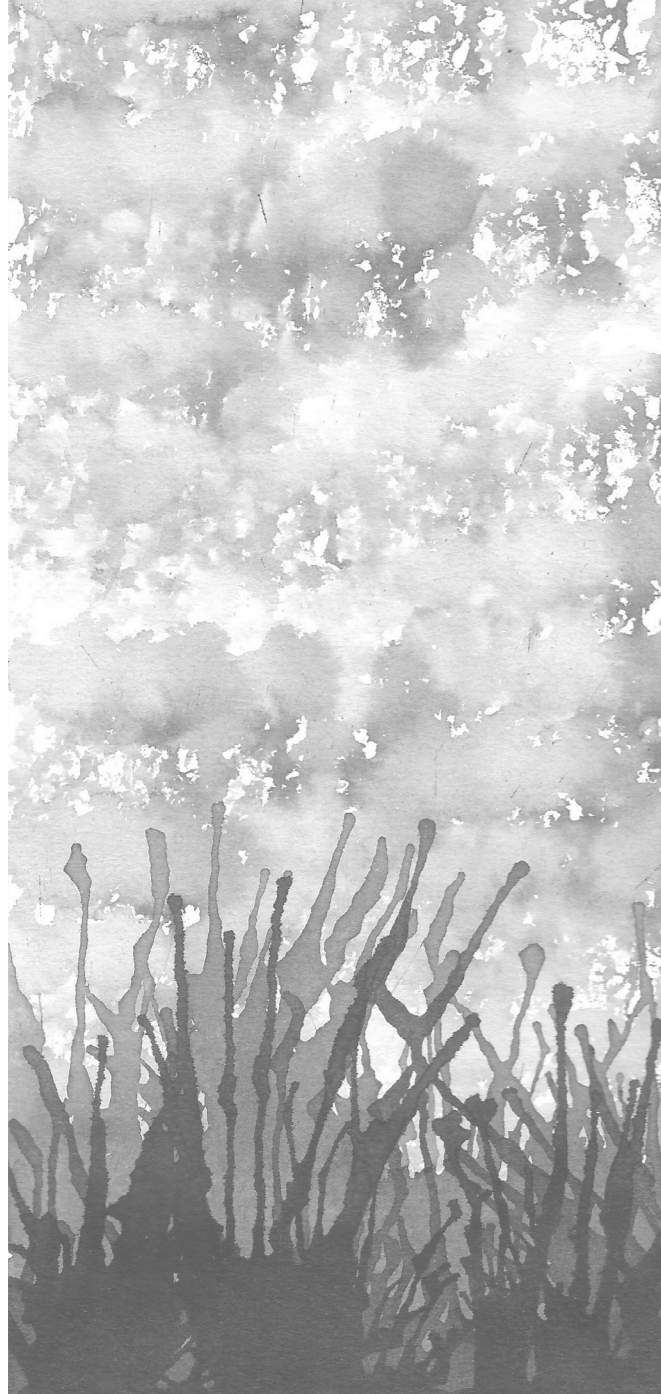
- 0 Et Forarbeid
- 1 Prosjektbeskrivelse
- 2 Analyse- og Verdisetting
- 3 Ekskursjoner og Opplevelser
- 4 Tegningshefte
- 5 Prosess og Tegnetodikk**

INNHold

I denne delen vil jeg sette fokuset på min arbeidsmetode rundt diplomoppgaven. Her vises det frem et selektivt utvalg av de forskjellige faktorer som kom til å spille en rolle i prosjekteringen og utformingen av oppgaven vist gjennom foto, skisser, tegninger og tekst.

6	Prosess
8	Prolog, en e-post fra VAF
10	Metodikk
16	Lokal Befaring
20	Ekskursjon
24	Skissefase 1 (prosjektering)
30	Skissefase 2 (prosjektering)
46	Skissefase 3 (prosjektering)
68	Veiledning & Diskusjoner
70	Tegnedager
74	Workshop
80	Utfordring
82	Epilog, en 10-åring på svømming

PROSESSEN

Prosjektering er ingen lett ting å virkelig skulle skrive ned en formel på, så i hele sitt forsøk gjør ikke denne delen og heftet den hele oppgaven med å formidle hva som egentlig foregikk bak kulissene og hvor mye visse ting ble gjort og knadd på før det endelige resultatet presentert i Prosjektbeskrivelsen DEL 1 ble nådd.

Semesteret ble delt opp i fire hovedfaser slik presentert i oppgaveinformasjon. Jeg vil komme kort inn på dem her og deretter sette søkelys mot den tredje fasen som handlet om den faktiske prosjekteringen. Selv da er det viktig å huske at dette er bare hovedbolker og de har sklidd ut i hverandre og ofte pågått samtidig.

De fire fasene var: **1: Lokal befaring** og intervjuer. Oppmåling på stedet. Innsamling av lesestoff og informasjon om svømmehallen. **2: Ekskursjon** og intervju ved utvalgte svømmeanlegg i Norge. **3: Prosjektering** av oppgaven i form av skisser, modell og konspettegninger. Ukentlige gjennomganger med lærerteamet og medstudenter, samt workshops. **4: Produksjon** og grafisk presentasjon av det studerte materialet, innpasset nye innleveringskrav.

Prosjekteringsfasen (nr3) ble i tillegg delt ned i sine tre faser; første før midtsemestergjennomgang og de to andre etter. Midtsemester skjedde like før fakultetet måtte stenge som betyr at alle faser gjort før det, skjedde på skolen.

EN E-POST FRA VAF

NOVEMBER 2019

Hei Zdravko,

Takk for henvendelsen og bra initiativ!

Generelt så er temaet å få mere liv i byene og hvilken aktivitet trekker folk ut? Tønsberg bibliotek er det prosjekt som desidert trekker flest folk. Det henvender seg til alle, samt den store målgruppen i Vestfold; barnefamilien. **I Tønsberg er det bestemt at en ny svømmehall skal bygges ved siden av den gamle.** Dette er en type aktivitet som kommer slå an for folk flest. Kan det være et alternativ for deg å tegne et forslag på? Ta i så fall kontakt med kommunen (planavdelingen) for mere informasjon.

Ellers skal det tegnes en ny gateterminal for buss på Farmansstorvet. Gode løsninger for tak over hele eller deler av terminalen og gode publikumsløsninger. Her må det tas vernehensyn. Ta kontakt med Lene Stenersen.

Alternativt skal det tegnes et nytt sjøbad/badeanlegg/sauna i Sandefjord. Litt mindre oppgave som sannsynligvis kommer kreve mere detaljering. Ta kontakt med Kristian Tanum for mere informasjon.

Sandefjord skal også etter hvert ha nye skoler. Ta kontakt med Kristian Tanum for mere informasjon.

Lykke til!

E-post fra Johan A. Jordtveit 11. 11. 2019

Mot slutten av mitt nestsiste semester var jeg fortsatt åpen for ideer og forslag om hva min diplomoppgave kunne være. I denne anledning sendte jeg også en e-post til Vestfold Arkitektforening (VAF). Jeg lurte på om det var noen aktuelle prosjekter i fylket og især min hjemkommune, Tønsberg.

Arkitekt M.N.A.L. og styreleder i VAF, Johan A. Jordtveit, var på saken med å sende meg et kjapt svar tilbake og i hans e-post var det en setning som satte sitt sine spor i det jeg mistolket den fullstendig da jeg leste den for første gang.

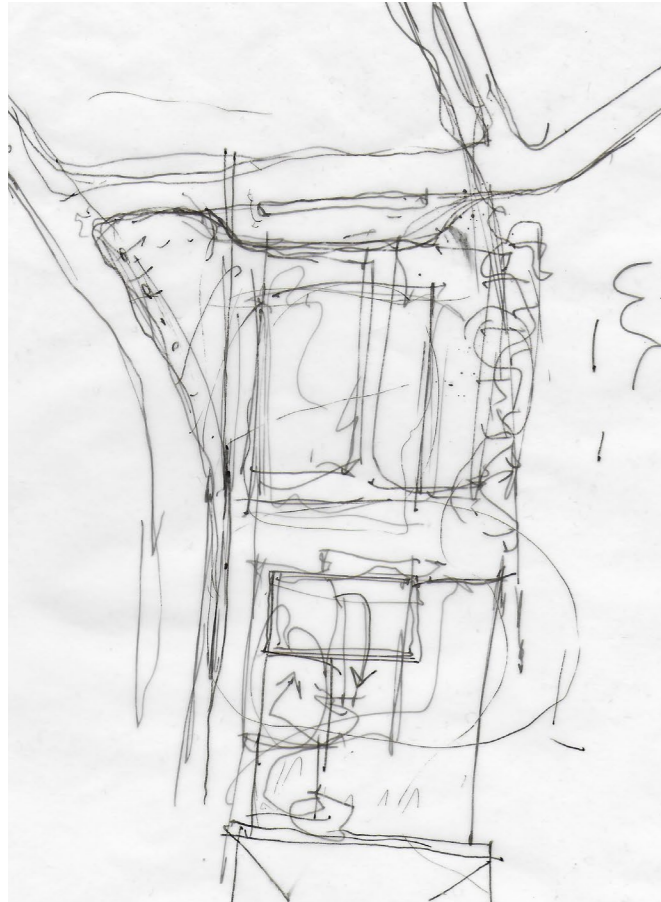
„I Tønsberg er det bestemt at en ny svømmehall skal bygges ved siden av den gamle”. Dette tolket jeg som „ det skal komme et tilbygg som skal supplere den gamle hallen med nye funksjoner”.

Etter litt lesing i lokalavisen viste sannheten seg å være omtrent 100 meter lengere nord unna. For bystyret hadde nemlig bestemt at den gamle svømmehallen skulle rives og hele tomte tilbakeføres til grønt areal. Så skulle man ta det nå eksisterende grønne arealet nord for dagens svømmehall og der bygge en ny hall.

Dette syntes jeg var en underlig rekke bestemmelser, som hadde en logistisk mening, men virket meget destruktivt overfor historien, samfunnsholdningen til gjenbruk fremfor kast og promotering av nytt er bedre enn gammelt. Mer om dette om mine meninger kan man lese i DEL 2 s.6.

Da jeg var ferdig med å gjøre litt flere undersøkelser og sende flere e-post, bestemte jeg meg at dette skulle bli min diplomoppgave. En mulighetsstudie der den gamle Tønsberg Svømmehall ikke blir revet, men rekonstruert, transformert og gitt et nytt tilbygg som skulle supplere med nye funksjoner som den gamle hallen mangler.

Resultatet er presentert her som en kulminasjon av et 22 uker langt universitetsarbeid ved Norges Teknisk-Naturvitenskapelige Universitet i Trondheim, Fakultetet for Arkitektur.

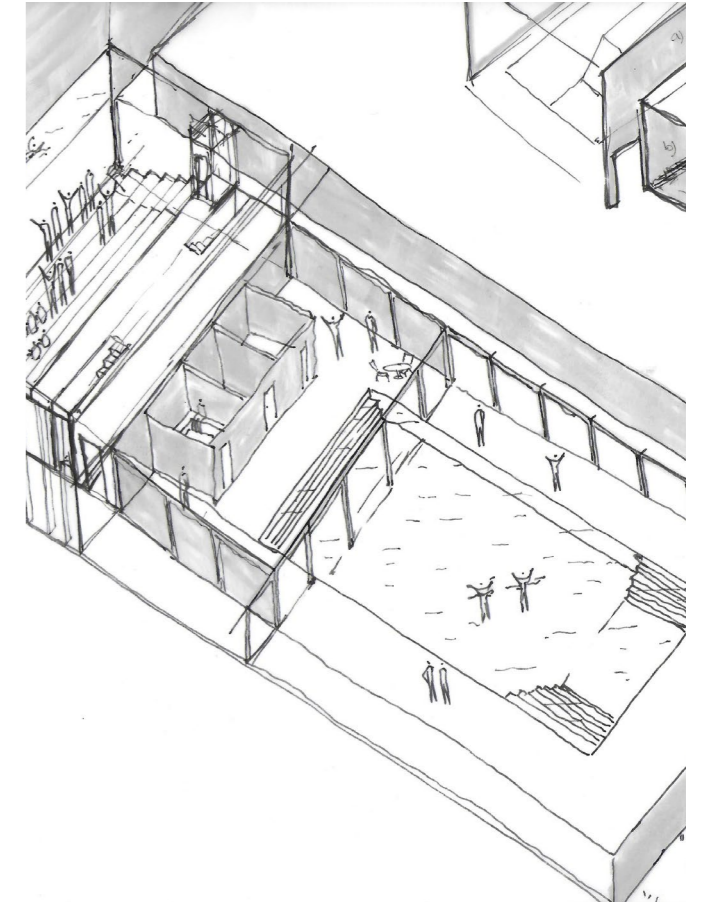
Hver del av oppgaven startet i form av raske **skisser**, hovedsakelig i plan, snitt og perspektiv, med mange streker og tanker om hverandre.

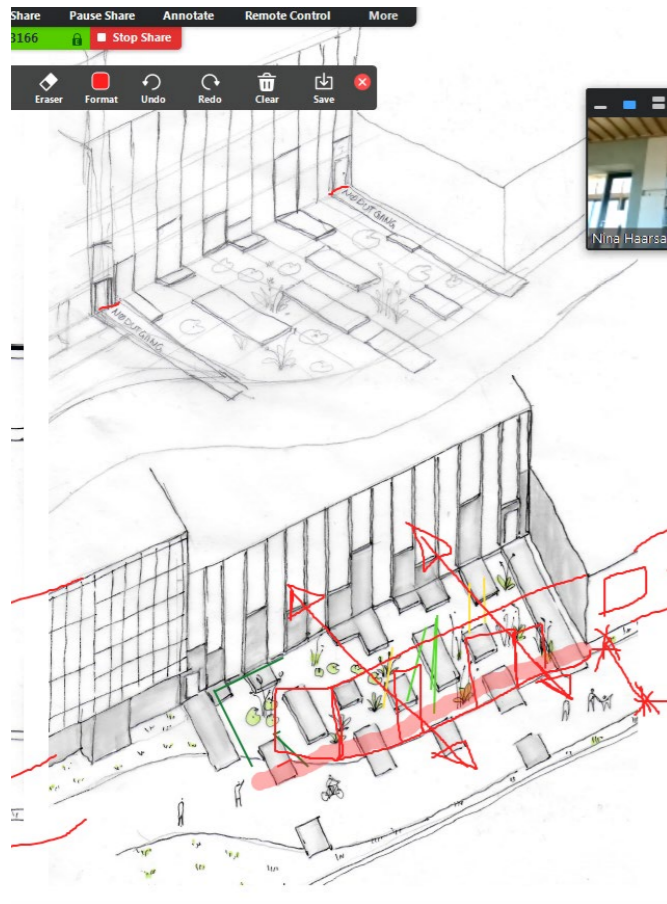
For å skaffe en større klarhet blir de mest interessante skisser og perspektiver gjort med mer **innlevelse** og gjerne litt farge og skyggespill for dybdens skyld.

I del tre kommer **modell** inn, gjenre en skala hvor en rask modellskisse kan lages og sammenlignes mot eksisterende i det romlige. Typisk 1:200

Om det som er blitt til der virker bra kombineres del en og del to sammen for å skape en mer plan og snittpresis **isonometrisk innlevelse**.

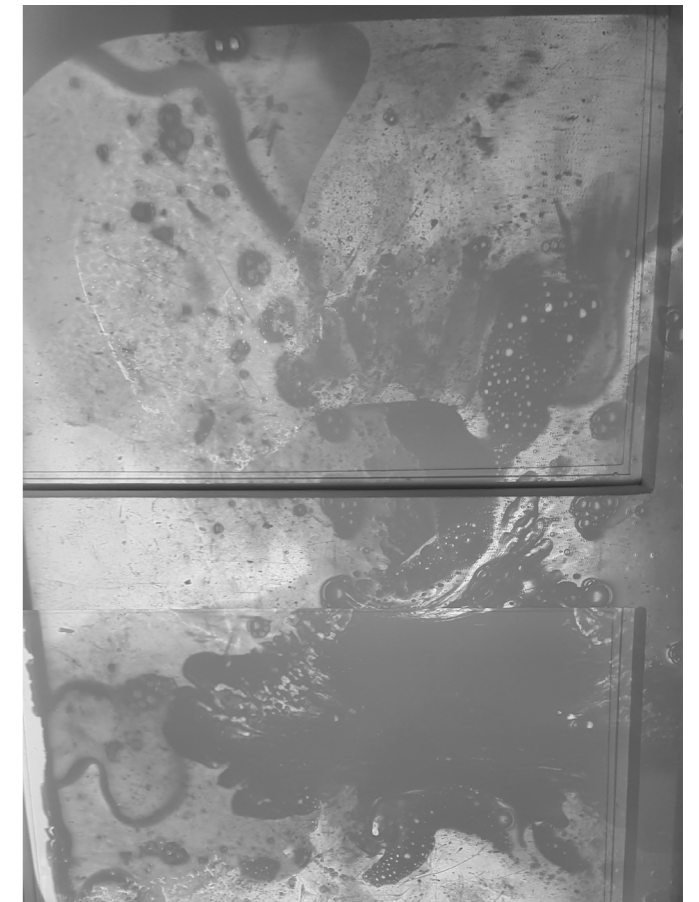
Ved siden av egenarbeidet kommer det inn ukentlige gjennomganger og faglige **diskusjoner** over Zoom med veildere og medstudenter i form av presentasjoner.

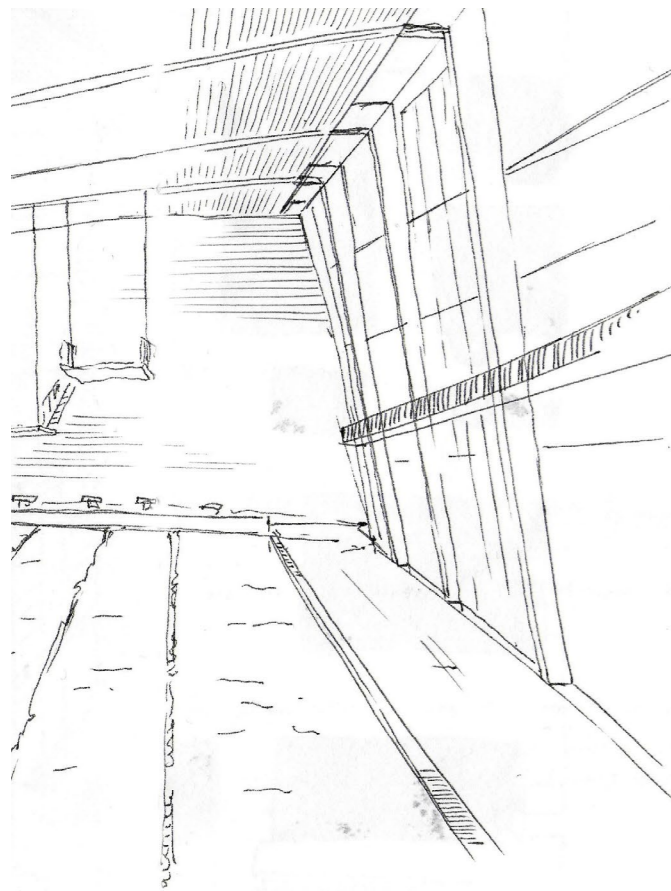
De sikreste og mest kritiske delene (, men med stor potensial) testes i **modell igjen**, bare en skala opp, gjerne 1:100 eller 1:50

I leten etter nye impulser gjennom tegning ble det etablert ukentlige **tegnedager** med medstudent Hanna Hanssen. Dette viste seg å være veldig bra i og med at denne oppgaven var et enmannsforetak.

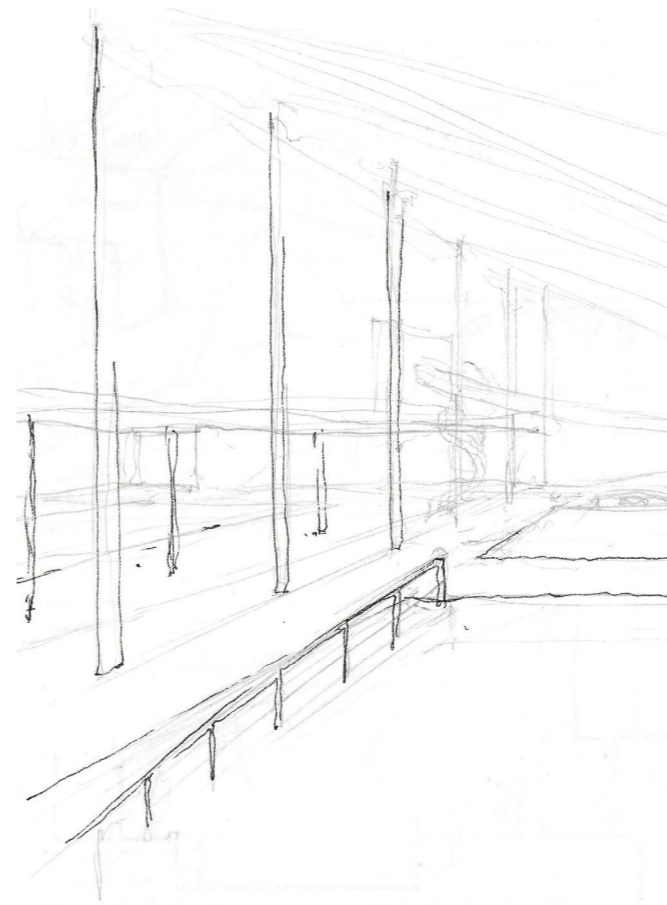

En utvidelse av tegnedagene ble til **workshops** hvor flere forskjellige ting ble gjort, ikke nødvendigvis direkte linket opp mot diplomoppgaven. Eksempel her er ei plate fra BioPlast workshop satt på lyskaster.

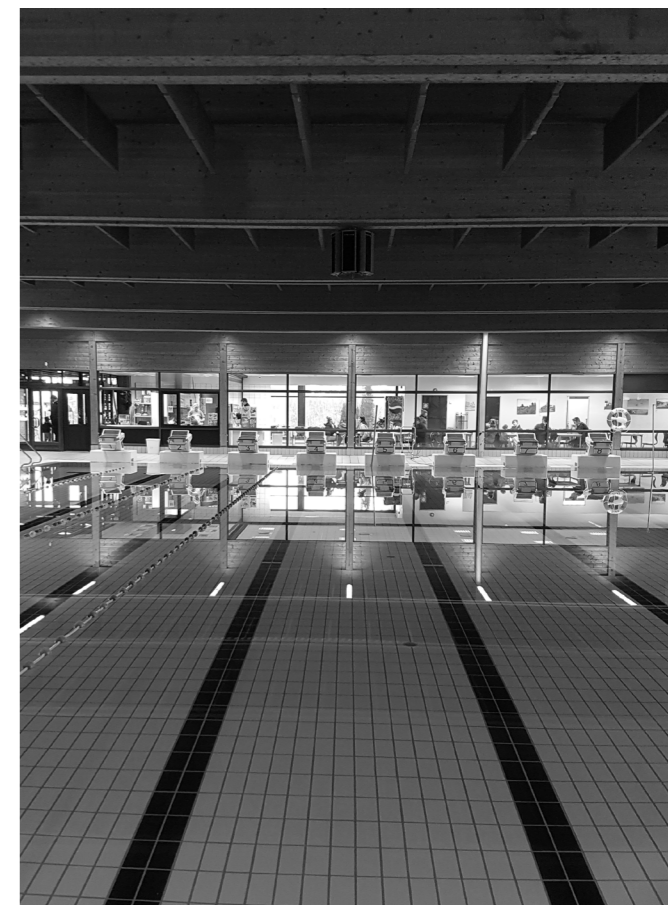

Tidlig i semesteret ble det avsatt tid til **ekskursjon** for besøk av seks forskjellige svømmeanlegg i Norge. Disse skulle gi meg en konkret romslig forståelse og gi mer innsyn i hvordan en svømmehall kan driftes.

Svømmehallen i Stavanger (over) fra 1971 tegnet av Gert Walter Thuesen og Jacob Grytten var ferdig restaurert i 2019 og stod, sammen med hallen i Oslo i **Norges Idrettshøgskole** (til venstre) fra 1968 av Pran og Torgersen ferdig restaurert i 2018 som eksempler på hvordan rekonstruksjon og transformasjon kunne gjøres.

Fritidsbad på Jorekstad ved Lillehammer hadde et interessant opplegg for den lekende og yngste brukergruppen som kunne være nyttig å lære av for Svømmehallen i Tønsberg sin del.

Måten man utformer bassengene på eller plasserer dem i forhold til hverandre kan si mye om hvordan brukergrupper kommer til å ha det. **Sandefjord Svømmehall** hadde en meget kosteffektiv bassengutforming med et bredt tilbud. Mer utfyllende informasjon samt hele min reise er tilgjengelig i DEL 3, Ekskursjoner & Opplevelser.

LOKAL BEFARING

UKE 3 & 4

Semesteret vår 2020 startet med befaring på Tønsberg Svømmehall. Bilder ble tatt, skisser tegnet og nødvendig oppmåling gjort.

Da ble det også foretatt intervjuer med de ansatte. Man kan lese disse i DEL 3, Ekskursjoner & Opplevelser.

Venstre: På omvisning i bassengkjeller med Svein Johansen
Høyre: Vestfasaden

LOKAL BEFARING

UKE 3 & 4

Etter fem tiår med en kontinuerlig drift har svømmehallen mye historie å vise. Avbildet her ser man lekende barn og gamle akustiske plater over trappeoppgangen til hallen. I tillegg ser man den gamle sklien som også i likhet med platene har blitt tatt bort.

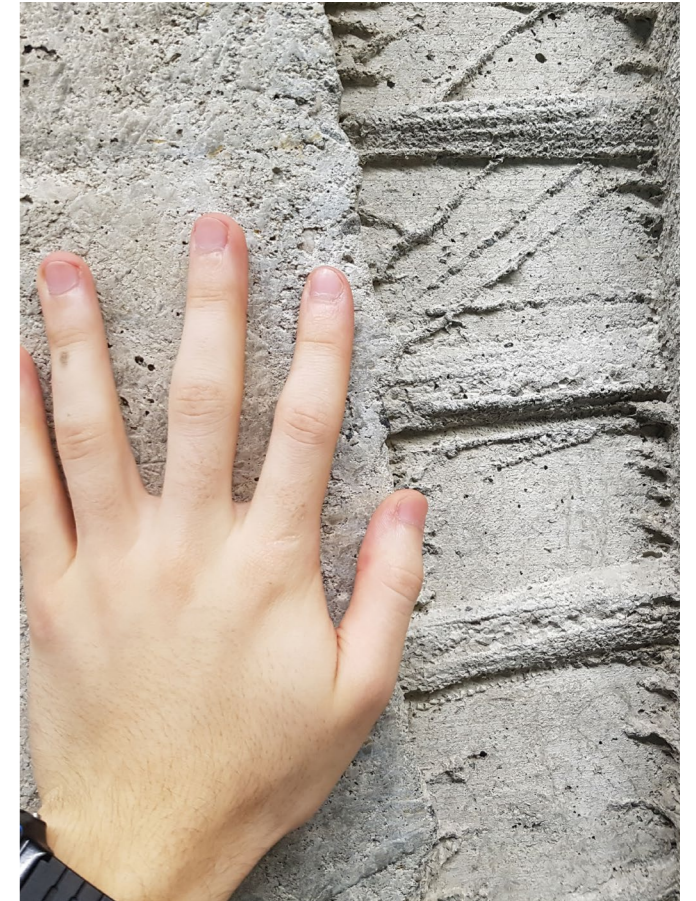
Venstre: Svømmehallens private fotoalbum, tidlig 2000-tallet
Høyre: Delvis flisutskifting i 1967 bassenget

18 DEL 5 PROSESS & TEGNEMETODIKK

EKSKURSJON

UKE 7 & 8

I løpet av første prosjekteringsrunde ble det avsatt tid til ekskursjon så jeg kunne få et håndfast grep på konkrete eksempler av den type arkitektur jeg kunne bruke som forbilder til mitt videre arbeid.

Utfyllende om dette finnes i DEL 3, Ekskursjoner & Opplevelser.

1. NIH 2. & 3. Sandefjord Svømmehall 4. Stavanger Svømmehall

EKSKURSJON

UKE 7 & 8

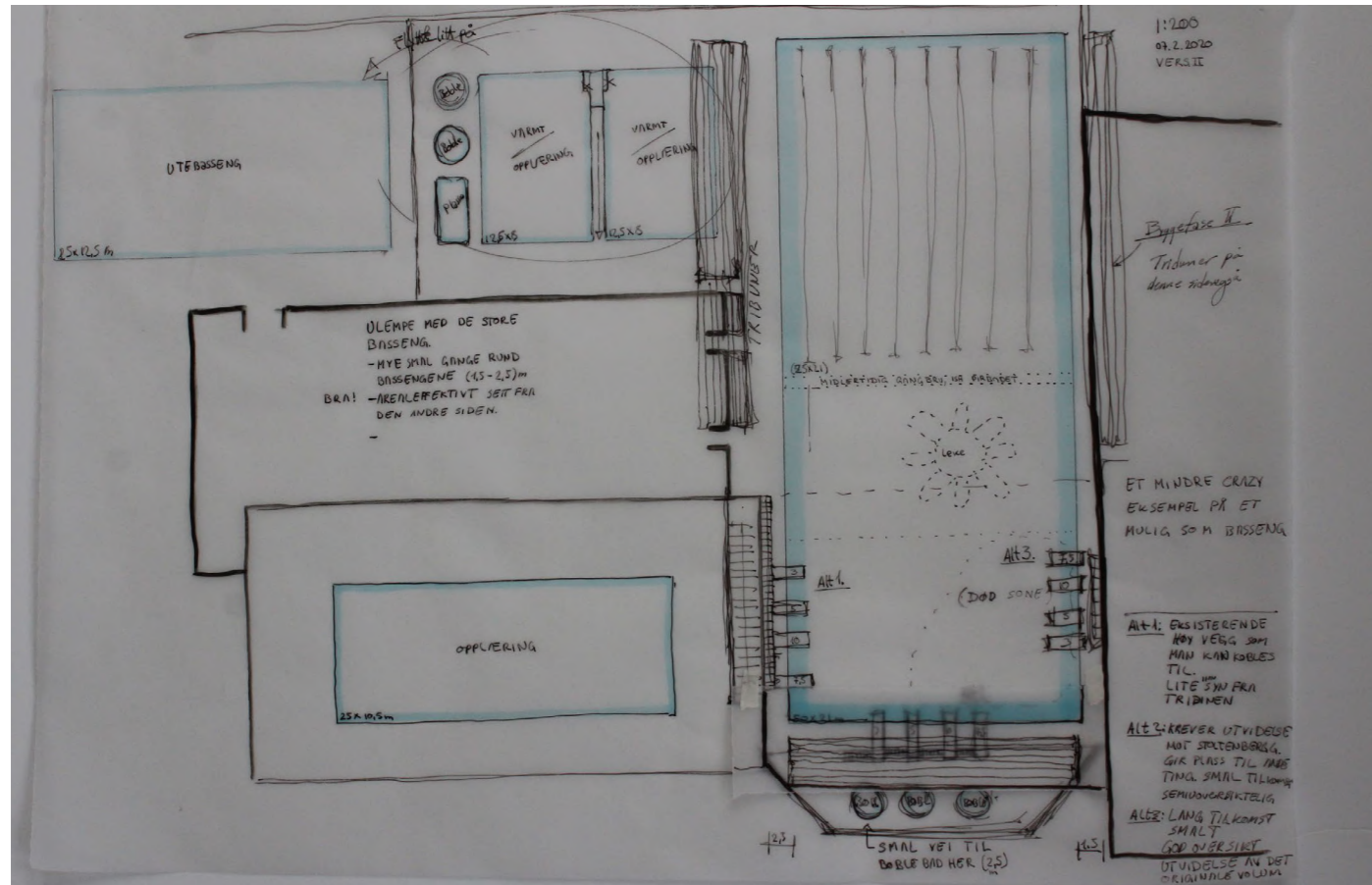

Inspirasjon funnet på veien.

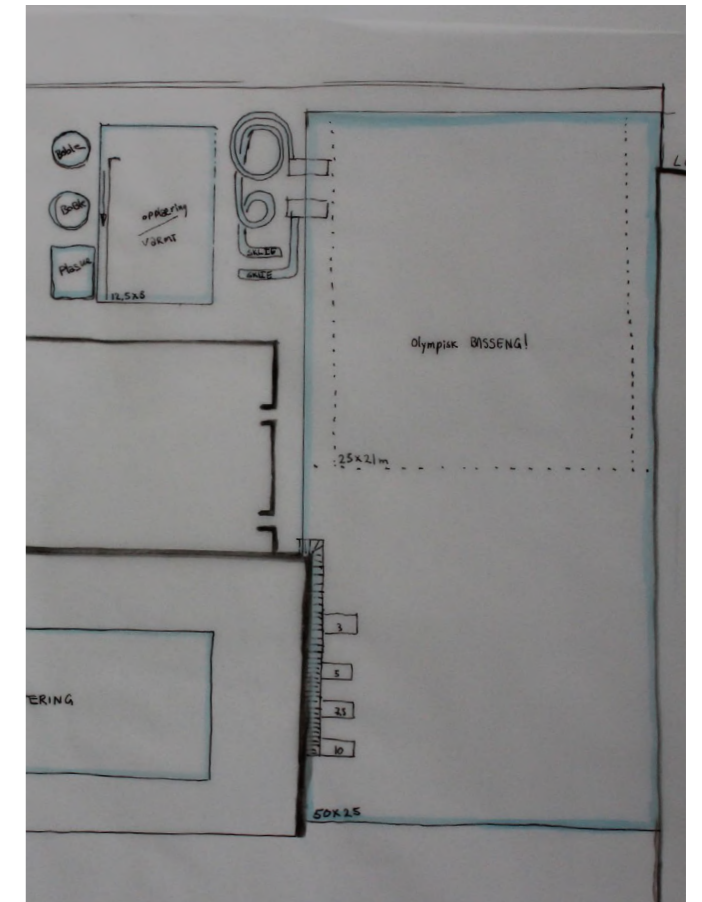

SKISSEFASE 1

UKE 5 & 6

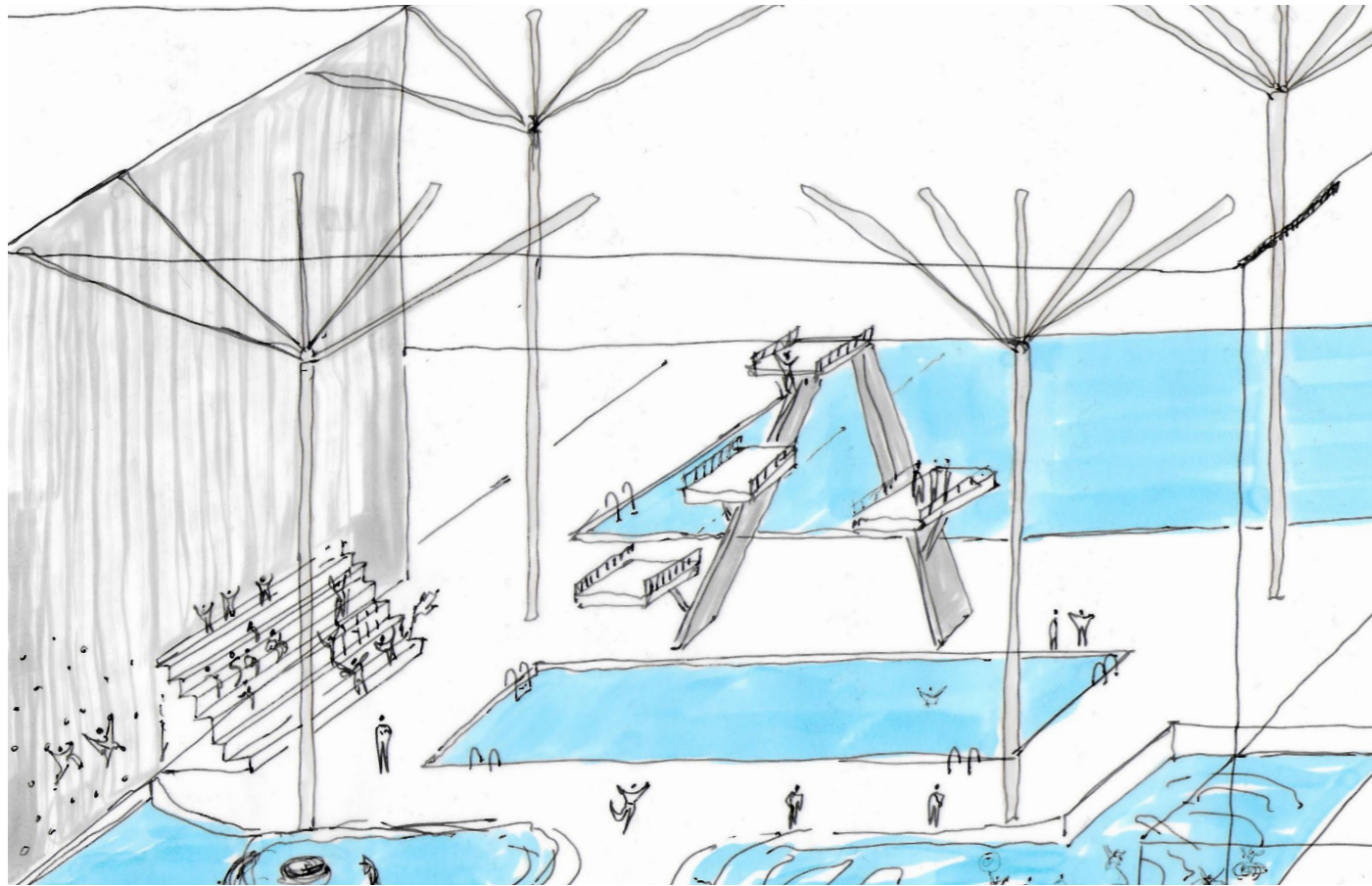

Utprøvelse av de mest ekstreme varianter, 21x50m basseng inn på tomte.

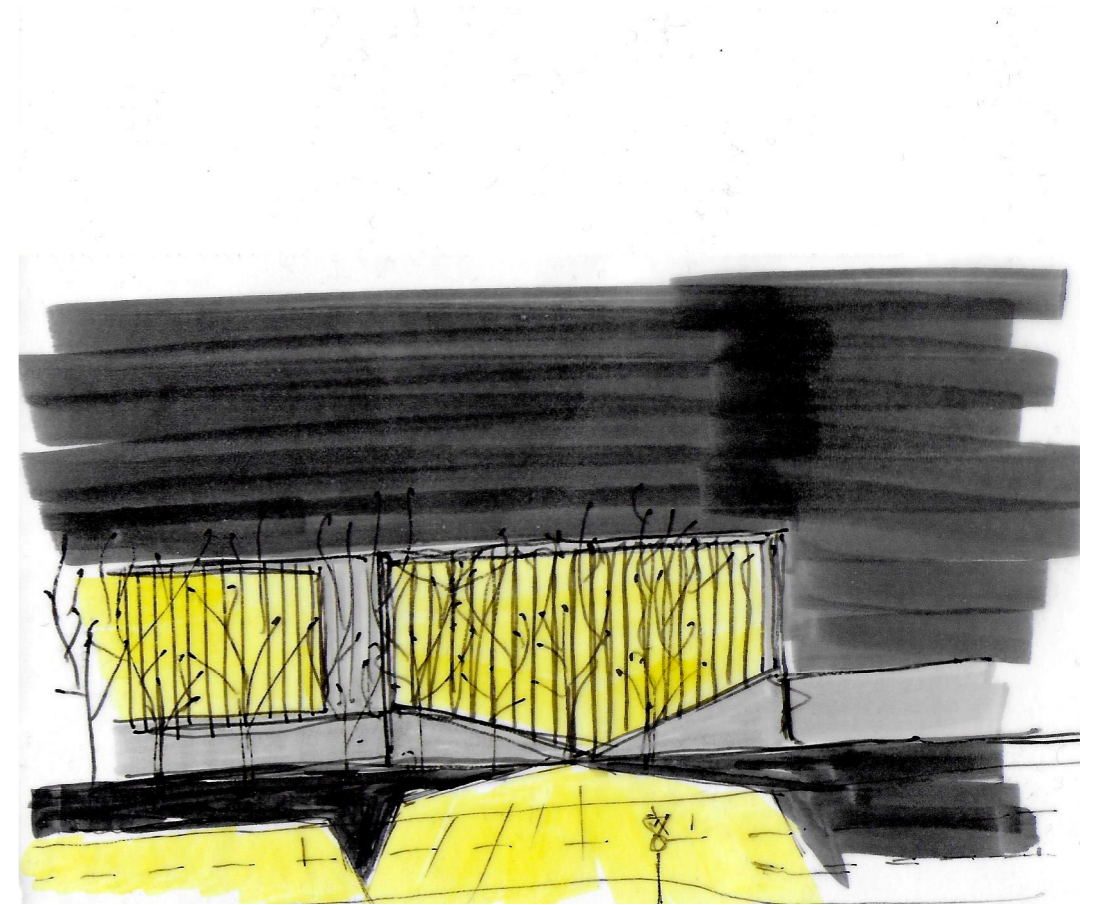

SKISSEFASE 1

UKE 5 & 6

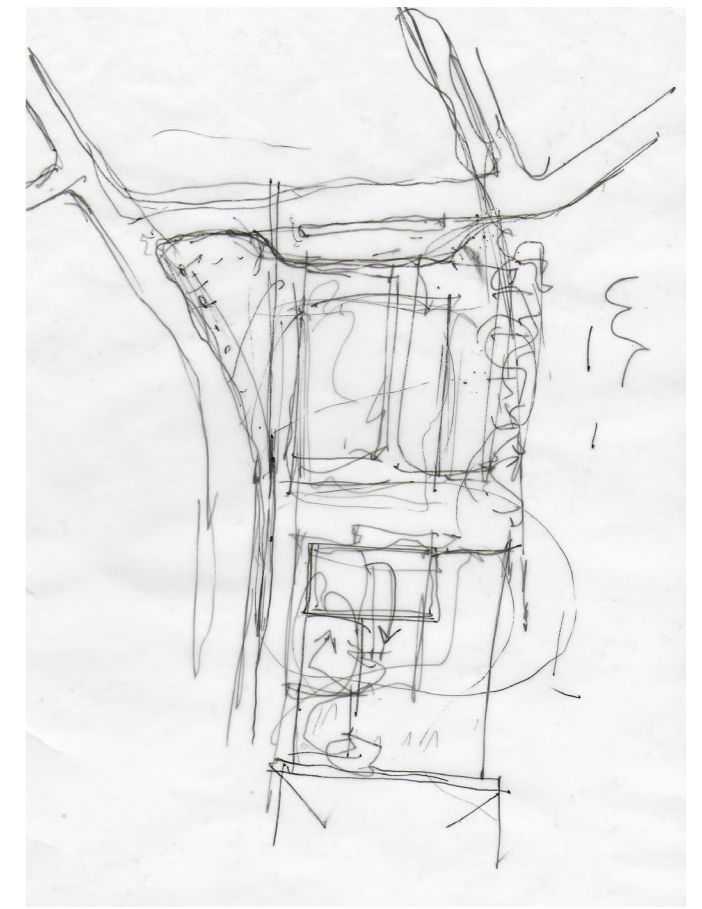
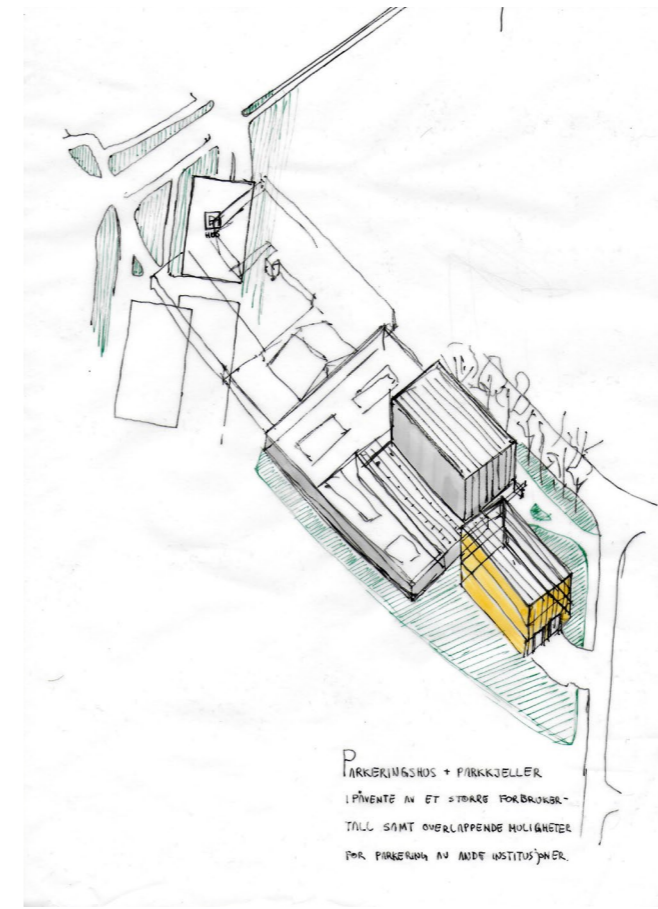
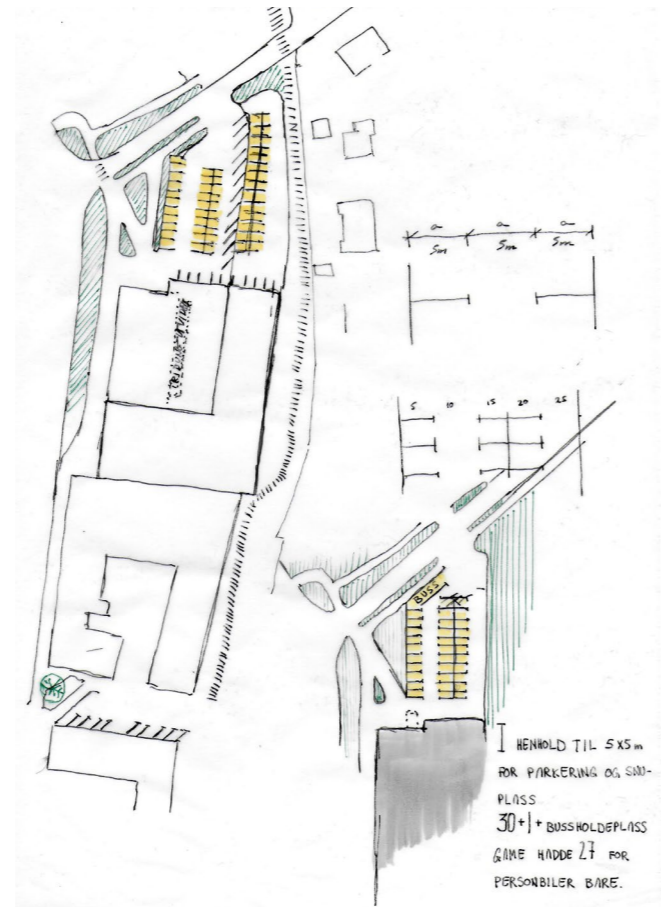
Videre utforsking av rommet i volum, samme forntrekk fra den eksisterende 1978 hallen.

Skisseforslag til vesfasade om natta.

SKISSEFASE 1, UTOMHUS

UKE 8 & 9

Parkeringsmuligheter for de besøkende var et tema som ble tatt opp tidlig og det ble sett på muligheter for videreføring av like mange p-plasser, fjerning av dem alle, installasjon av et stort parkeringshus og planløsning under bakken.

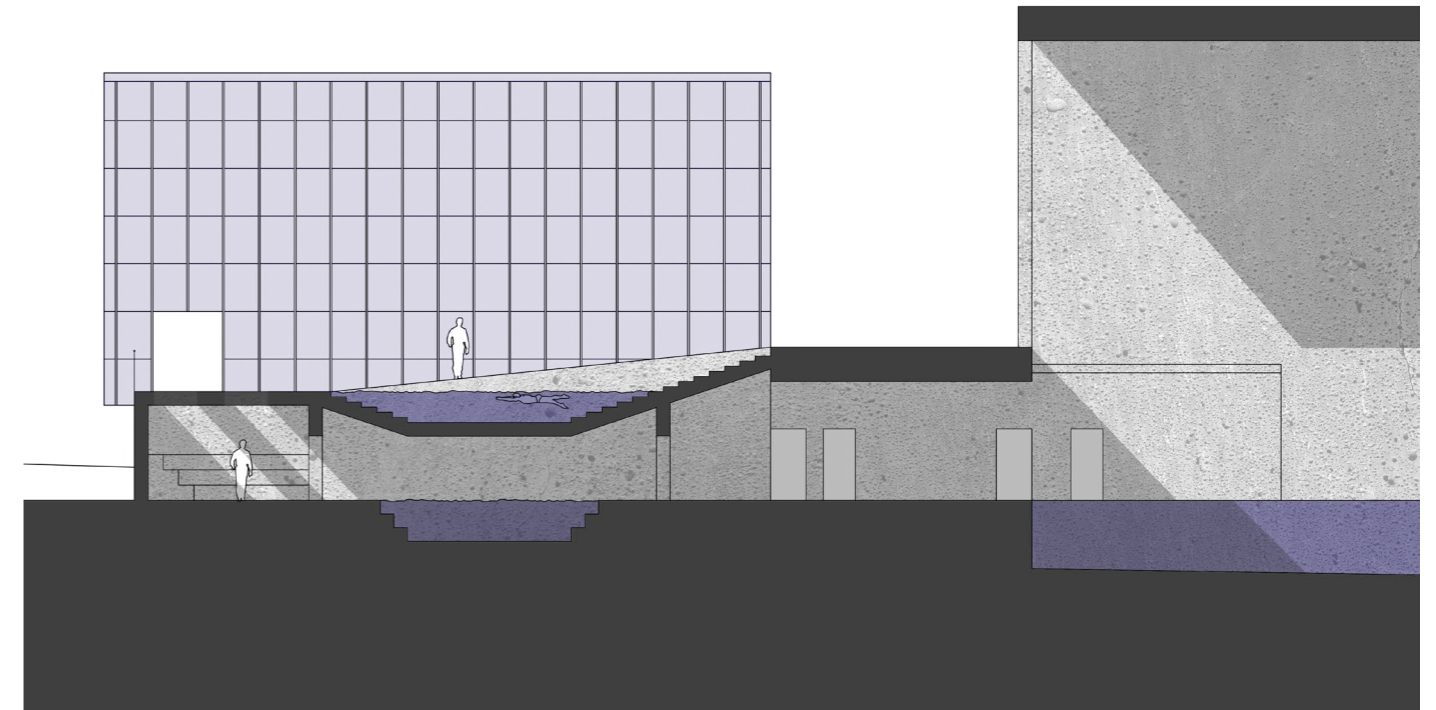
For å følge opp den strenge geometrien ble det skisset opp muligheter til endring av hele situasjonsplan i nord, men dette ble videre sett bort fra da det gikk imot et av de satte målene i problemstillingen om å ikke overskride tomtas grenser.

SKISSEFASE 2

UKE 13 - 16

Mulighetsstudie av velvære og utebasseng i sørvestdelen av tilbygget.

SKISSEFASE 2

UKE 13 - 16

Velvære og utebasseng i sør. innlevelser. Utgang ved toppen av trappa til 1967 hallen.

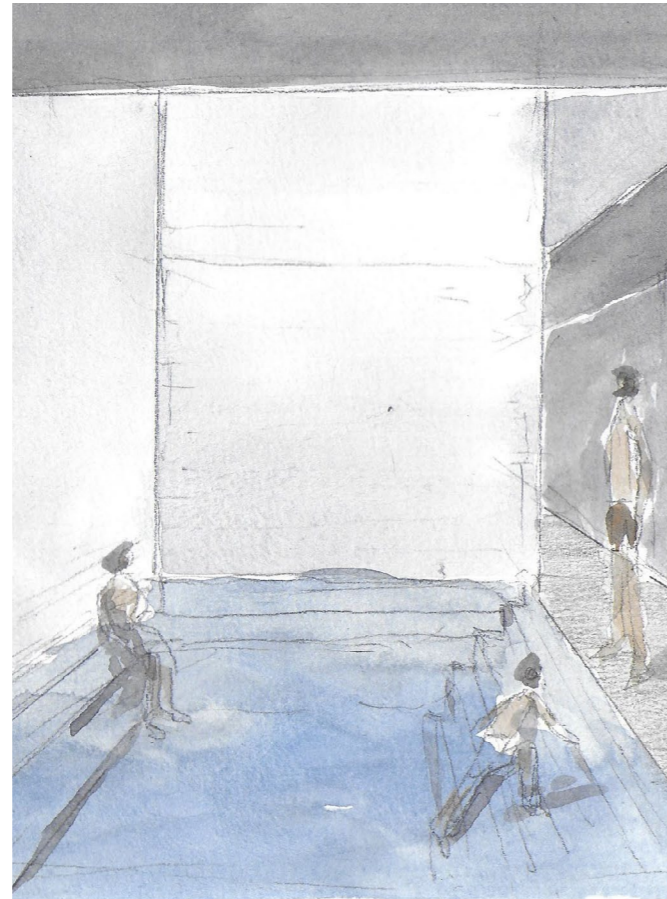

Utsikt fra vannet ned på konkurransesalen.

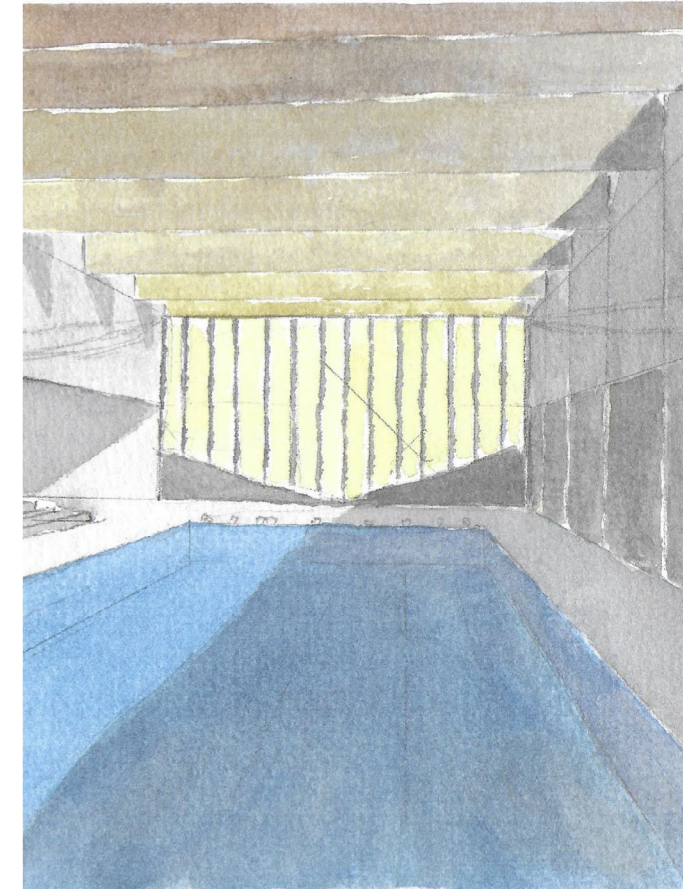
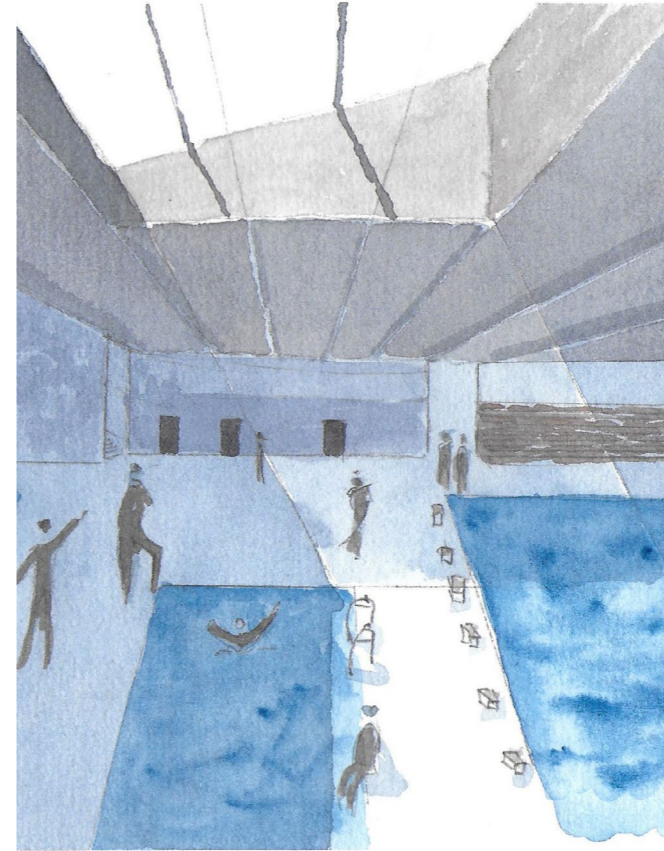
SKISSEFASE 2

UKE 13 - 16

Velvære under utebassenget. Muligheter for lek med lysinslipp av forskjellig gradering.

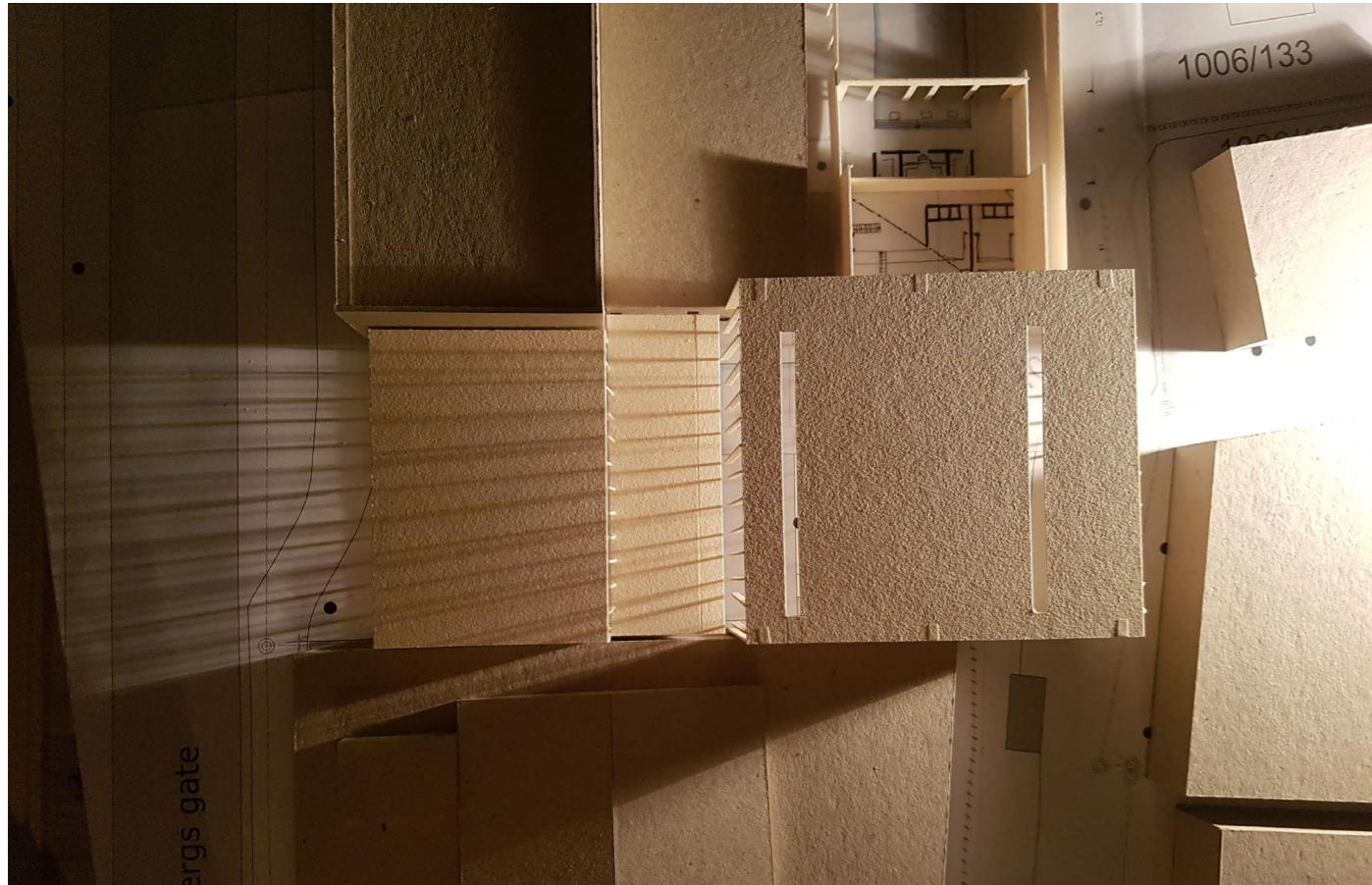
Overgag fra konkurransehull til velvære ble vanskelig og meget kronglete i plan.

Første skisseinnlevelser av konkurransehallen som forlengelse av utebassenget og velvære.

SKISSEFASE 2, MODELL 1:200

UKE 13 - 16

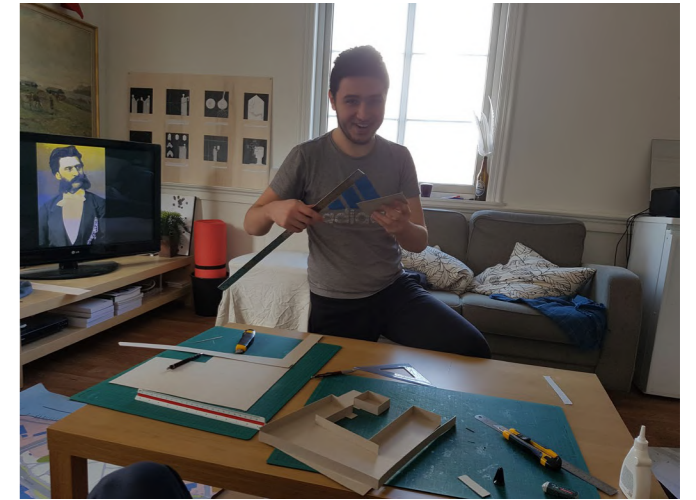
Etter konkretisering av volumene i skisse og innlevelse var det tid å teste det i modell for å se relasjon til 1967 hallen og nabobebyggelsen.

Dette ble gjort med direkte henvending til studier gjort i DEL 2 analyse- og Verdisetting Stedsanalyse s.12

Venstre: Morgensolen fra øst
Høyre: Formiddag- og ettermiddagsskygge
36 DEL 5 PROSESS & TEGNEMETODIKK

SKISSEFASE 2, MODELL 1:200

UKE 13 - 16

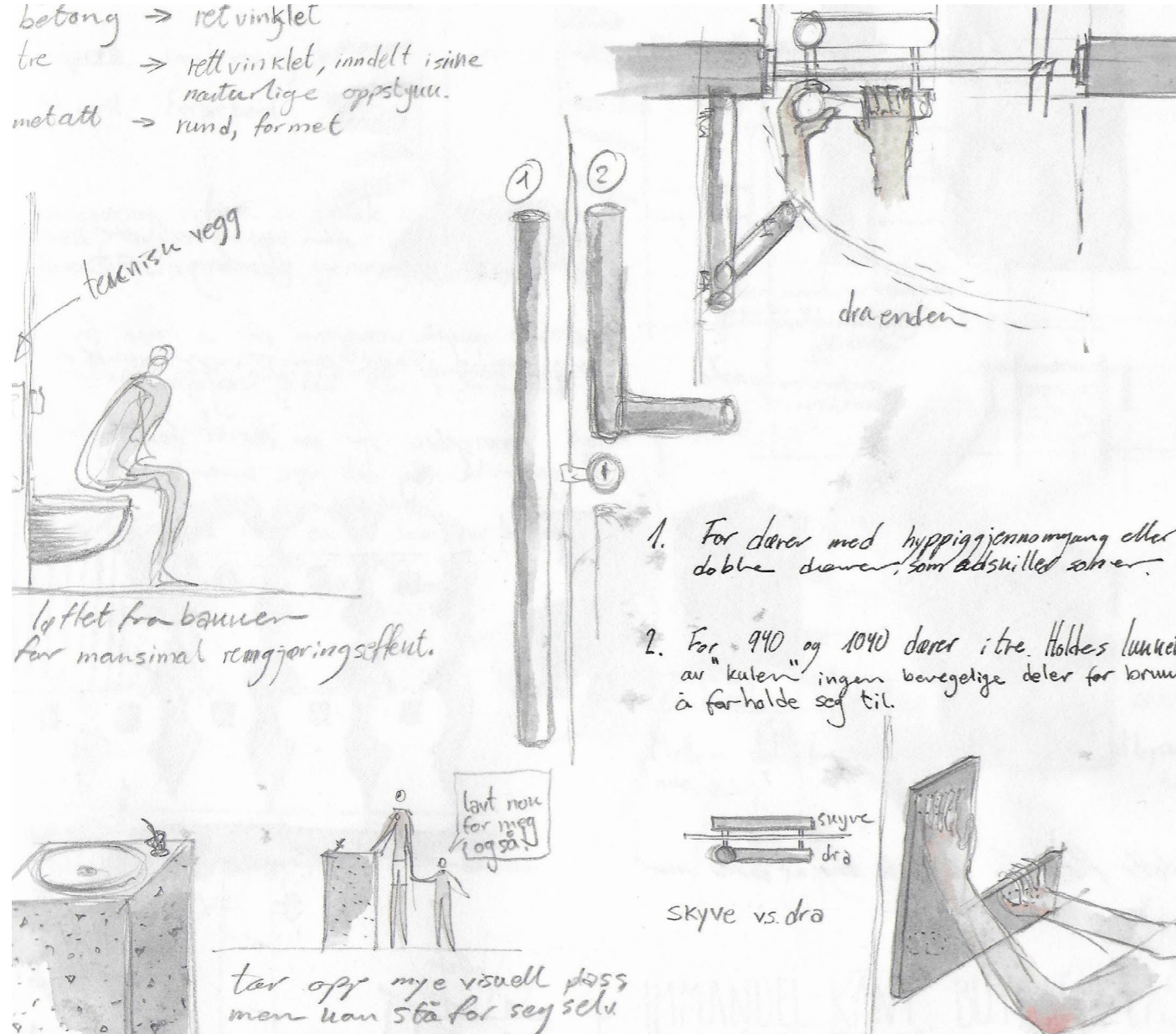

Venstre: 1:200 modell med nabobebyggelse
Høyre: Hjelpende hånd, kjemistudent lærer seg å lage modell

SKISSEFASE 2, DETALJE

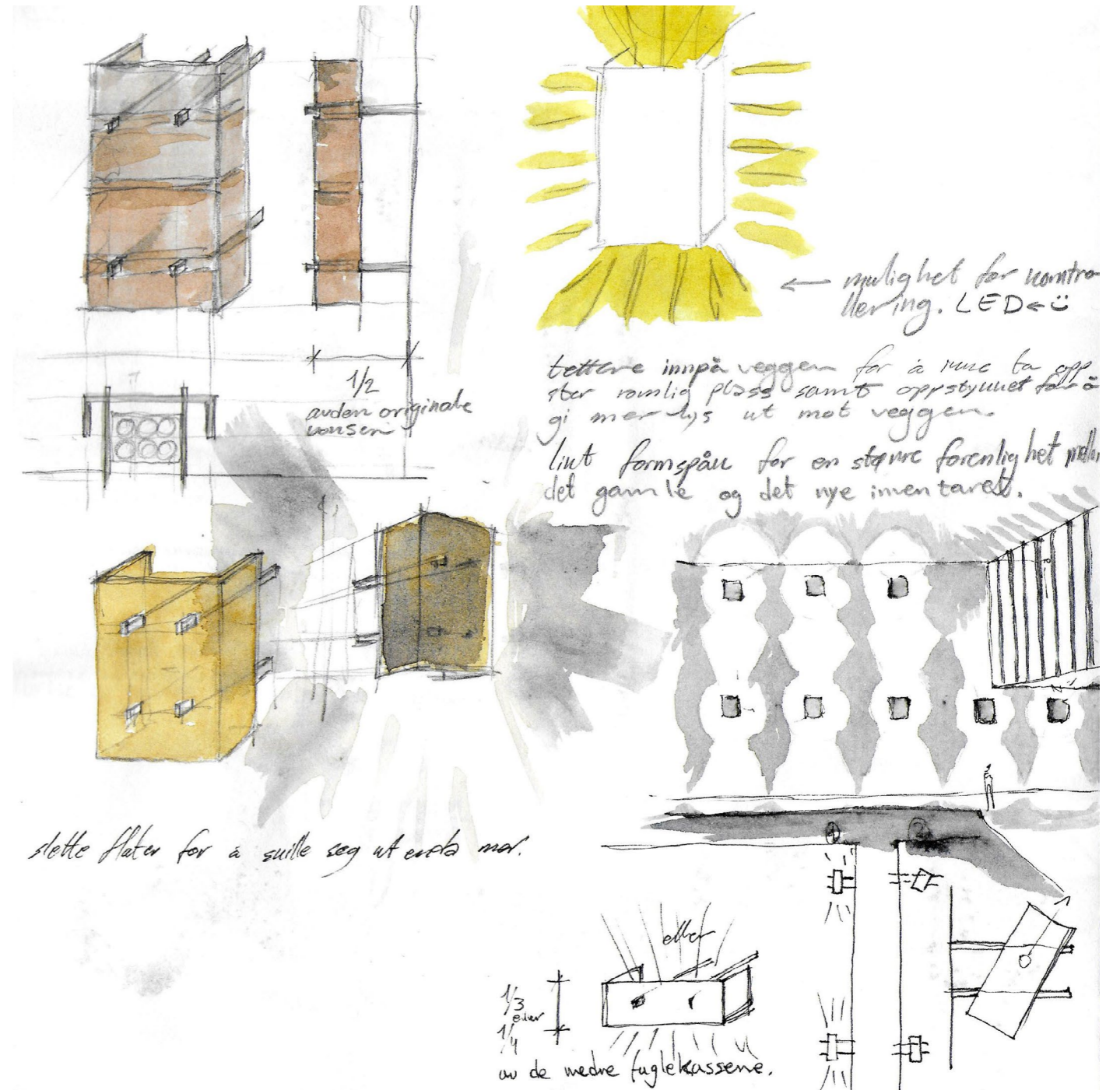
UKE 13 - 16

betong → rett vinklet
 tre → rett vinklet, inndelt i sine
 naturlige oppstykk.
 metall → rund, formet

løst nok for mannsal rengjøringssekt.

tar opp mye visuell plass men kan stå for seg selv

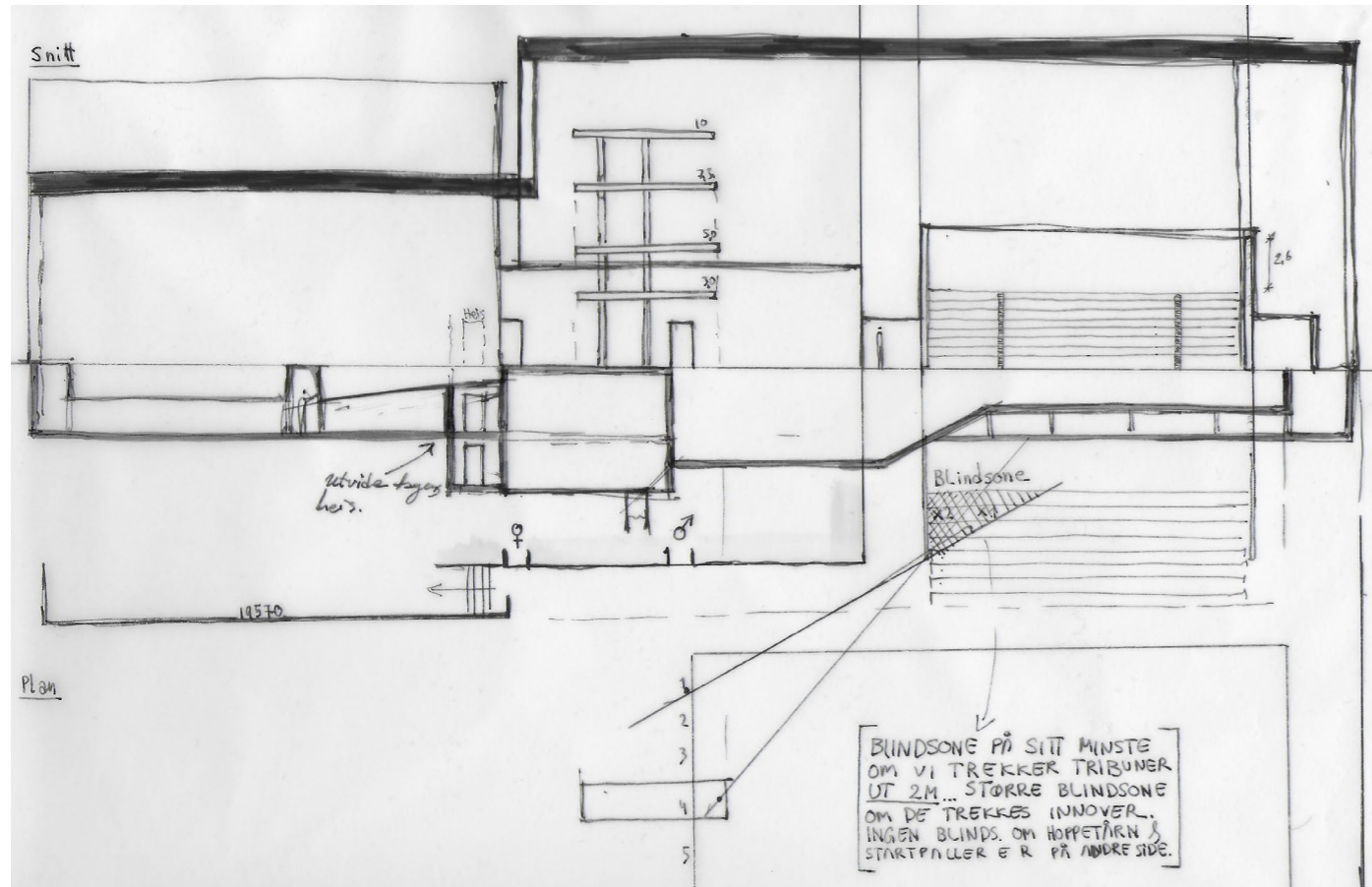
bedre innpå vegg for å rulle ba opp
 ster ramlig plass samt oppstykket fall
 gi mer lys ut mot vegg.
 lunt formgiver for en større forenlig het med
 det gamle og det nye inventaret.

stette flater for å sukke seg ut enda mer.

1/3 eller 1/4 av de nedre fuglekassene.

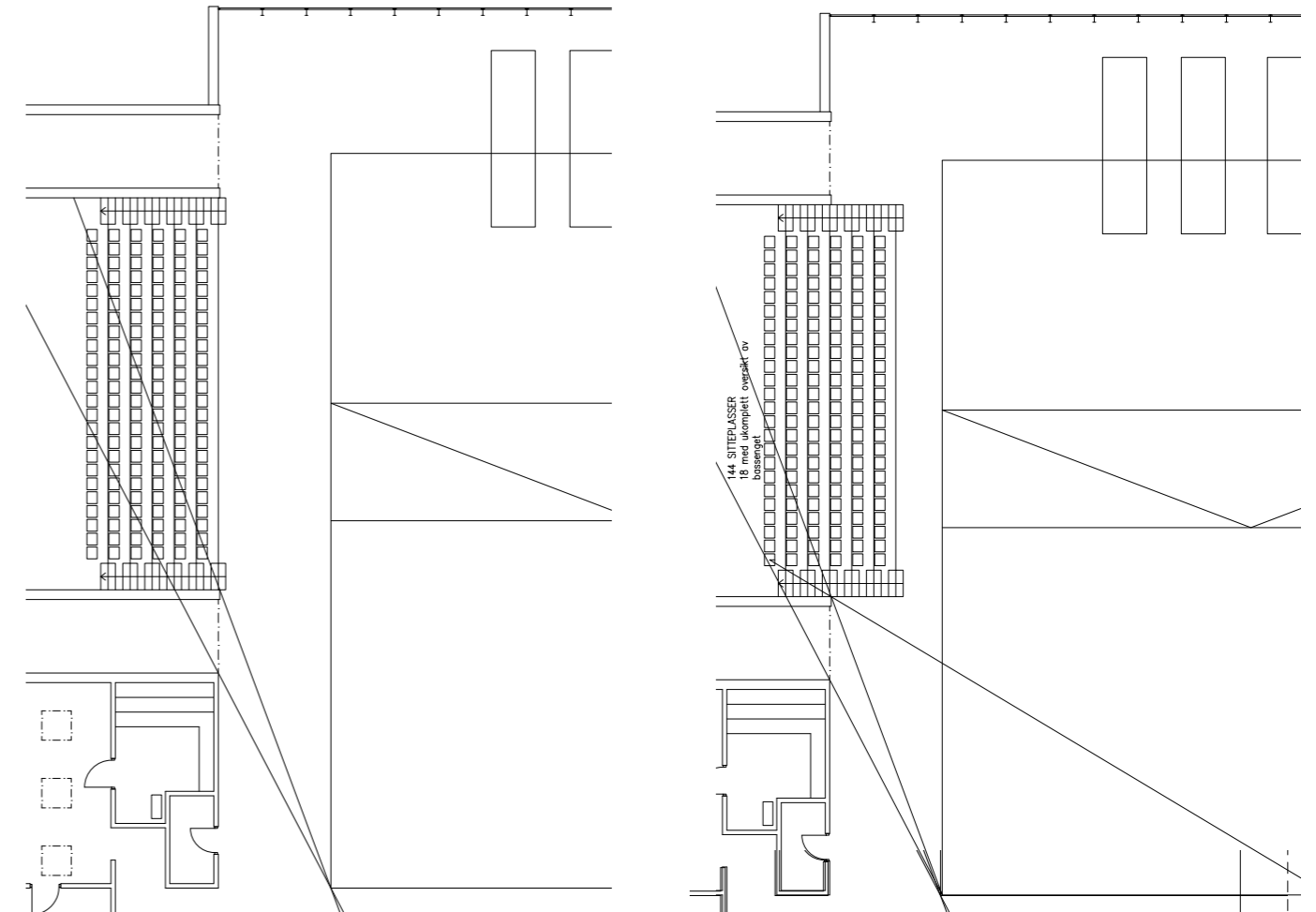
SKISSEFASE 2, KONKURRANSEHALL

UKE 13 - 16

Konkurranshallen var en floke som jeg måtte tilbake til flere ganger. Volumet krevde en stor takhøyde grunnet 10m stupet og innplasseringen av stupetårn og tribunen endte opp med å være et veldig ømfintlig arbeid.

Venstre: Skisse, stupetårn i buffersonen
Høyre: Plan av tribuneløsninger med varierende antall sitteplasser med utsikt

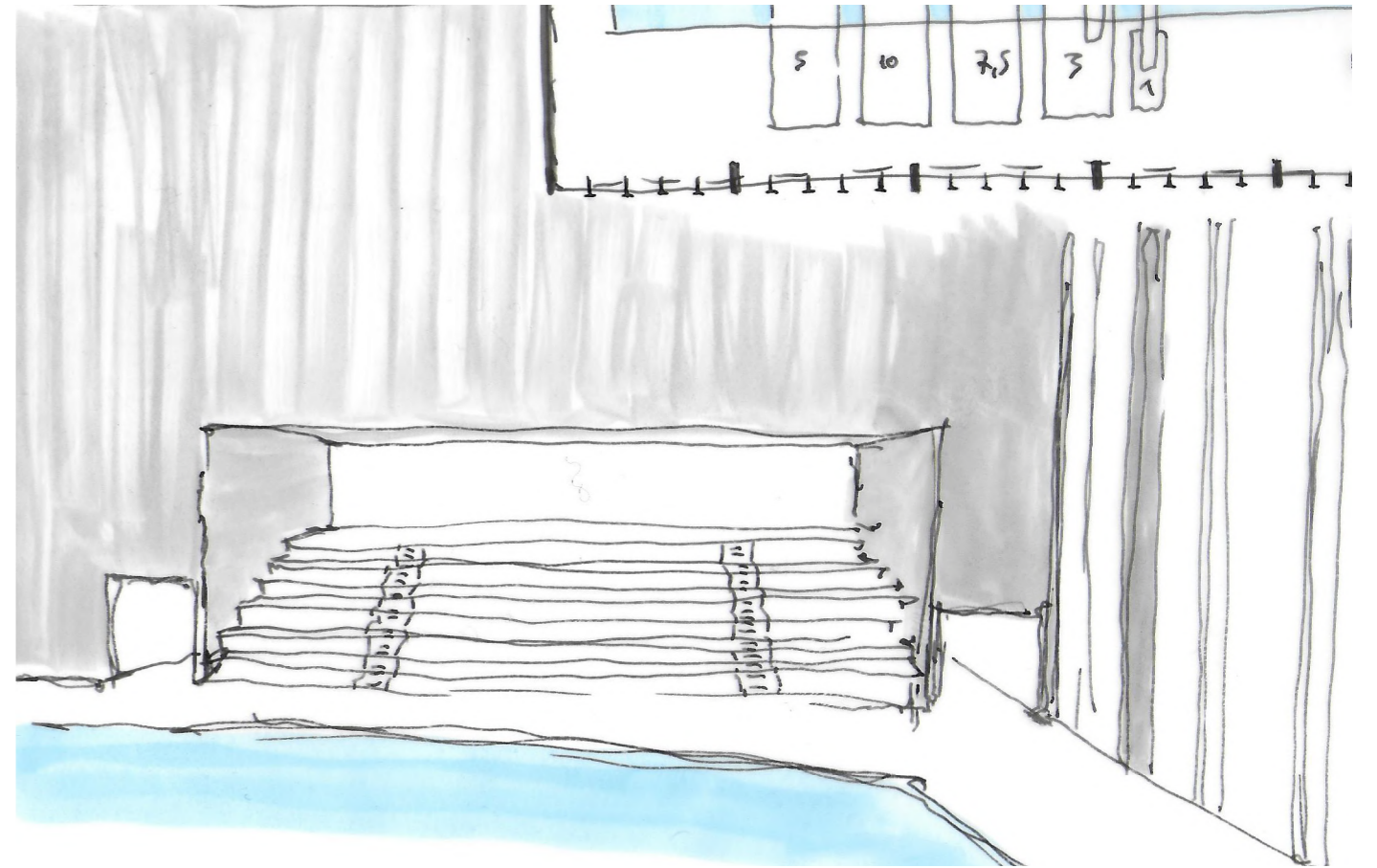
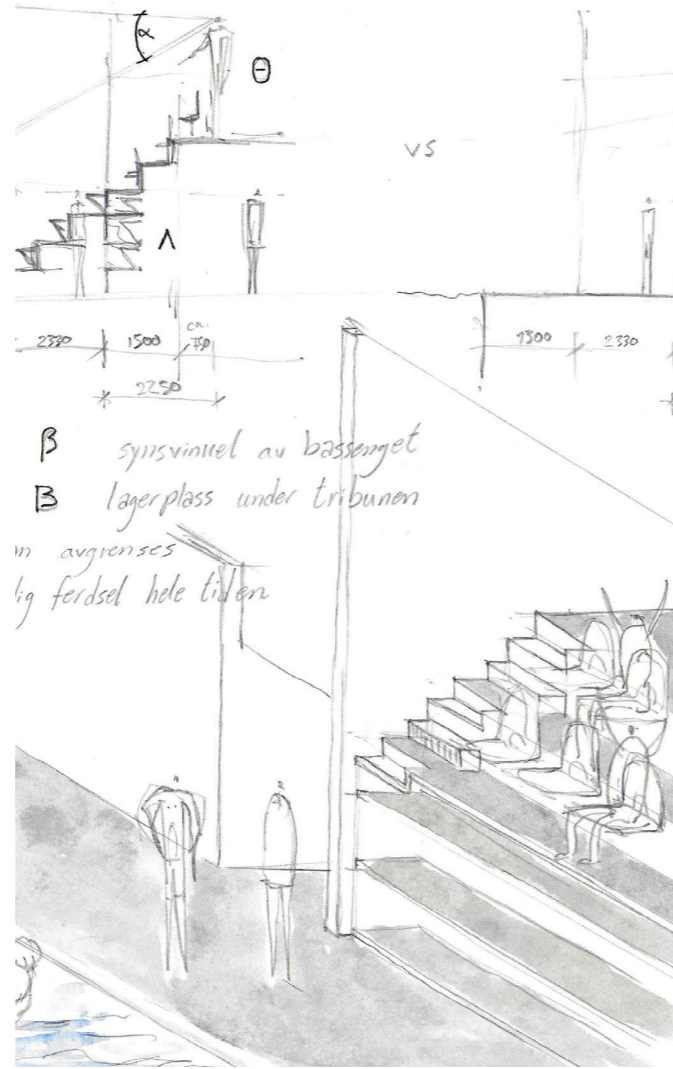
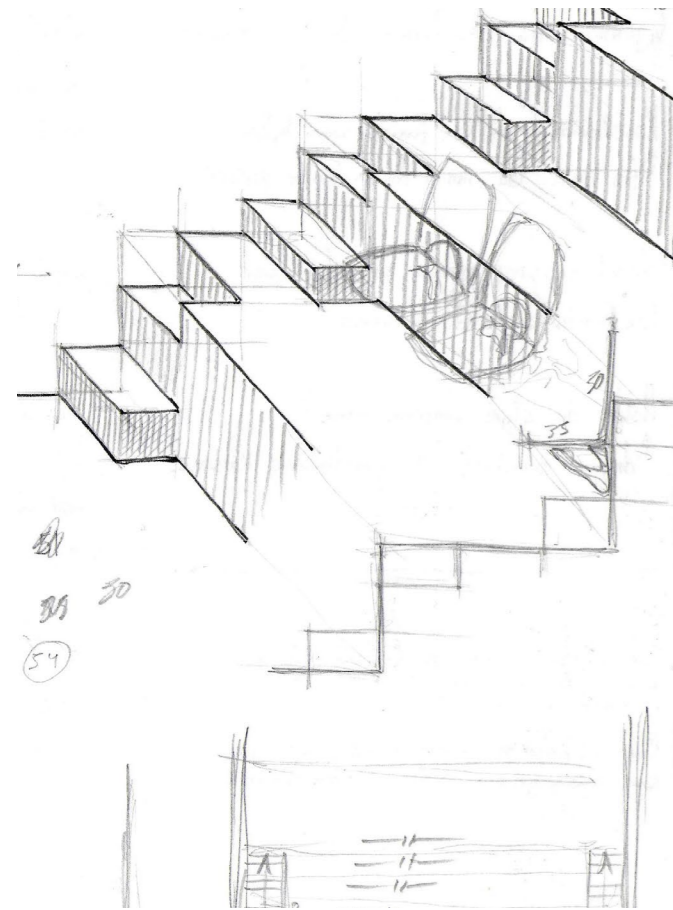

Tribuner og deres beliggenhet presenterte det største selvskapte problemet med utilstrekkelig grad av stitteplasser som hadde utsikt til hele kortbanebassenget.

Løsning ble uttrekkbare rader og stupetårn på østsiden for komplett oversikt.

SKISSEFASE 2, TRIBUNER

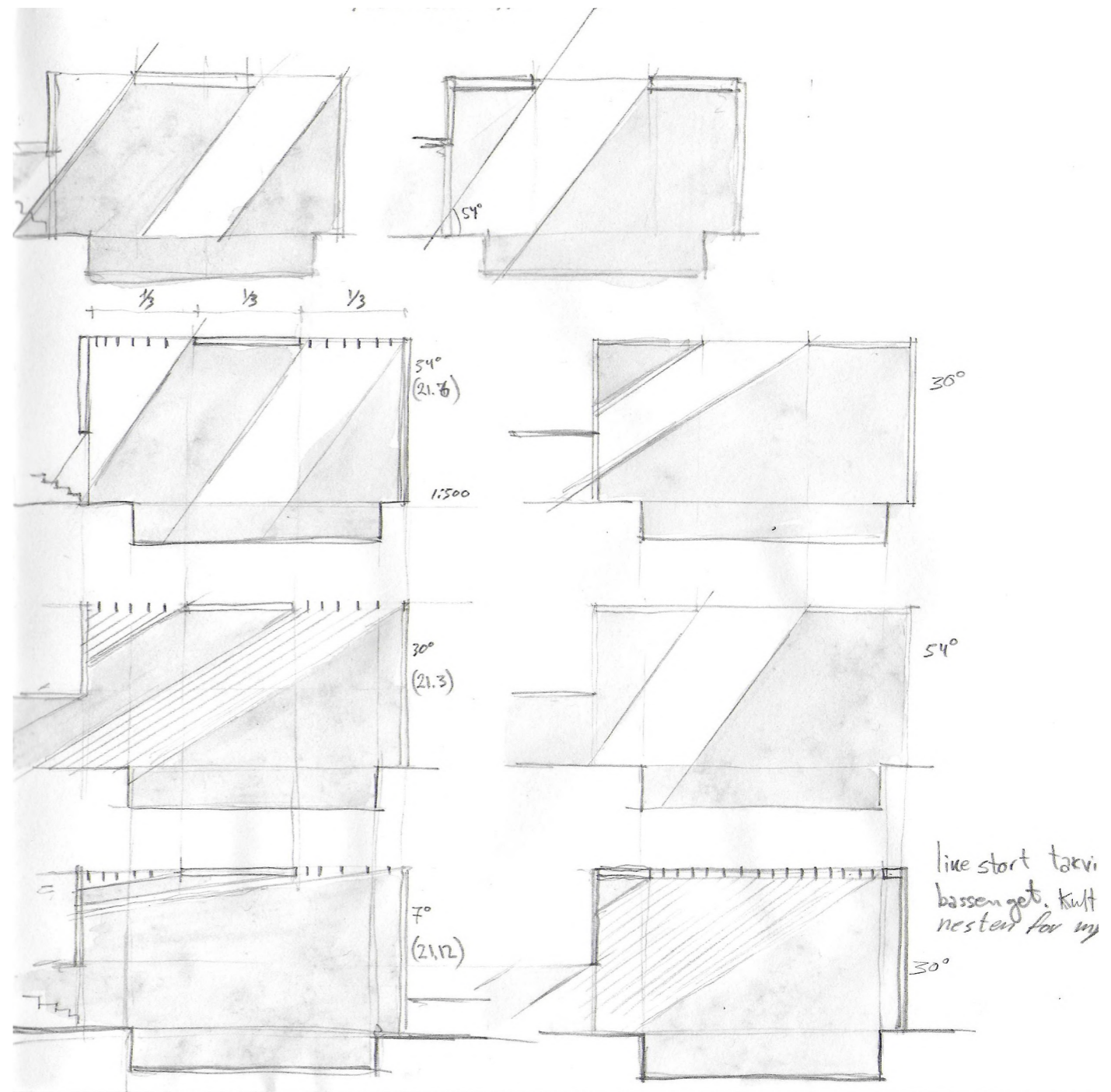
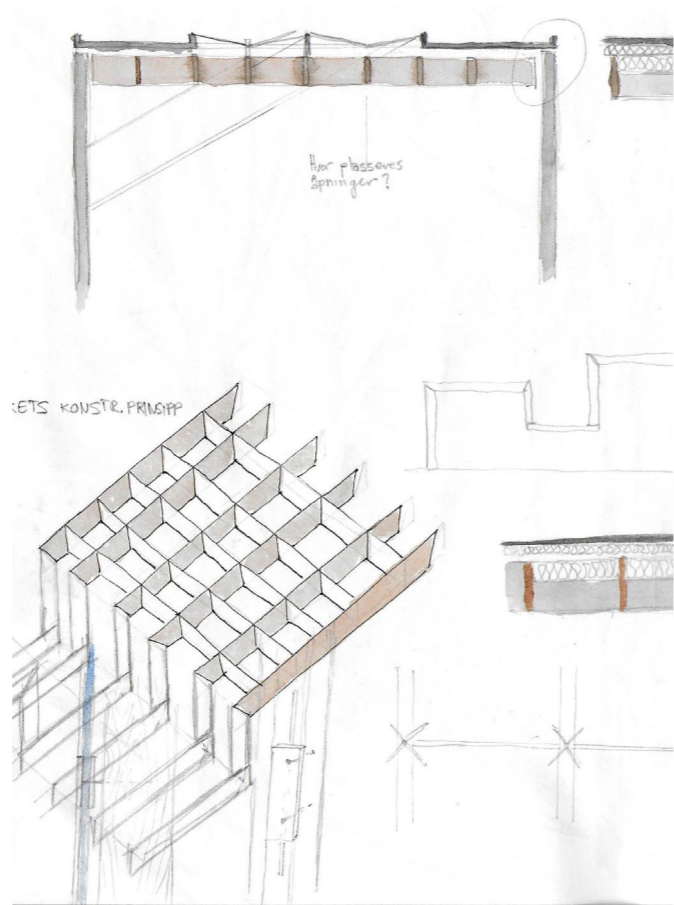
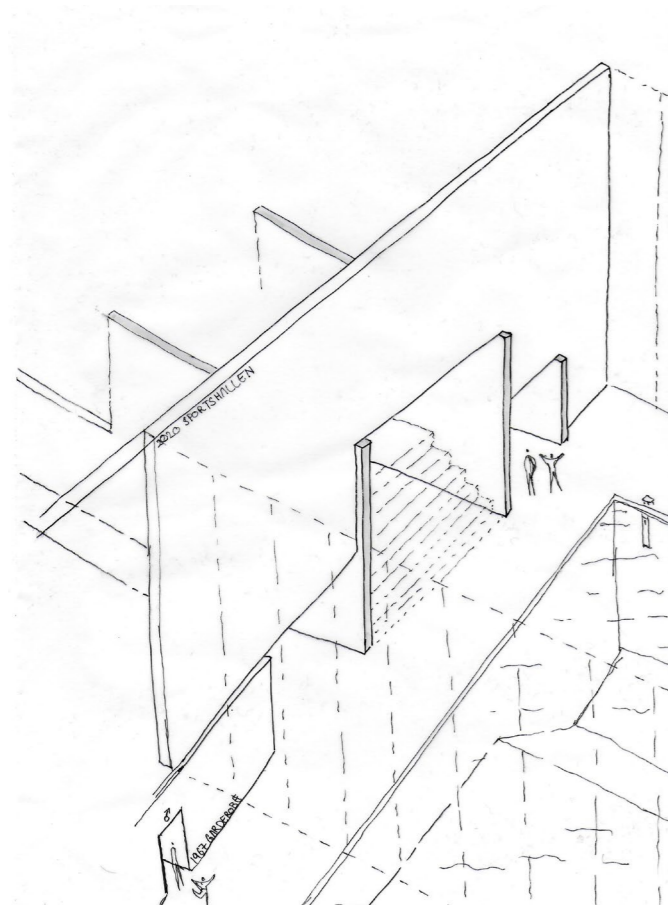
UKE 13 - 16

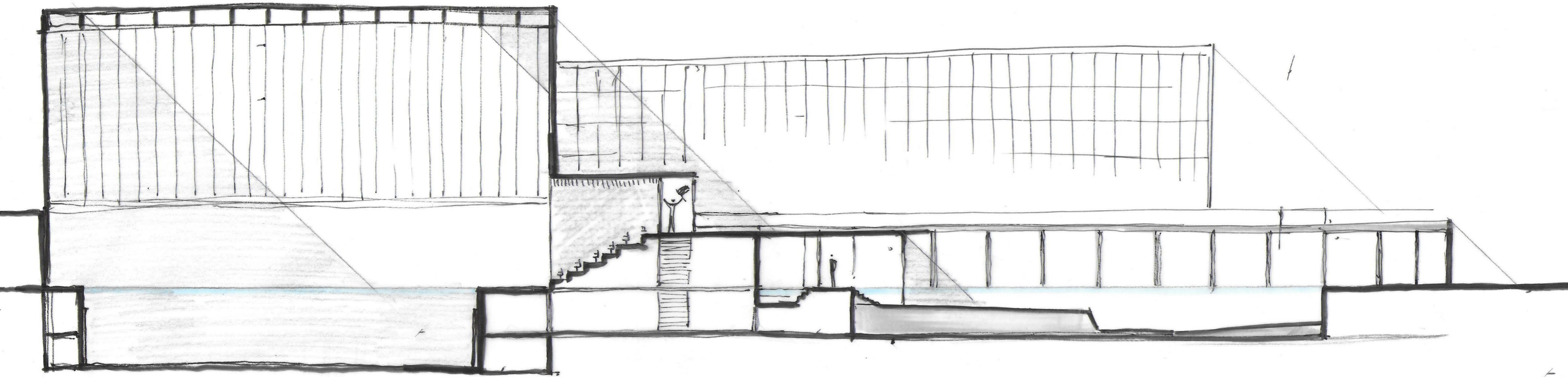
Venstre: Trappeløsning i tribunen, etter inspirasjon fra NIH i Oslo, DEL 3 s.26
Høyre: Innlevelse, tribuner

SKISSEFASE 3

UKE 17 - 19

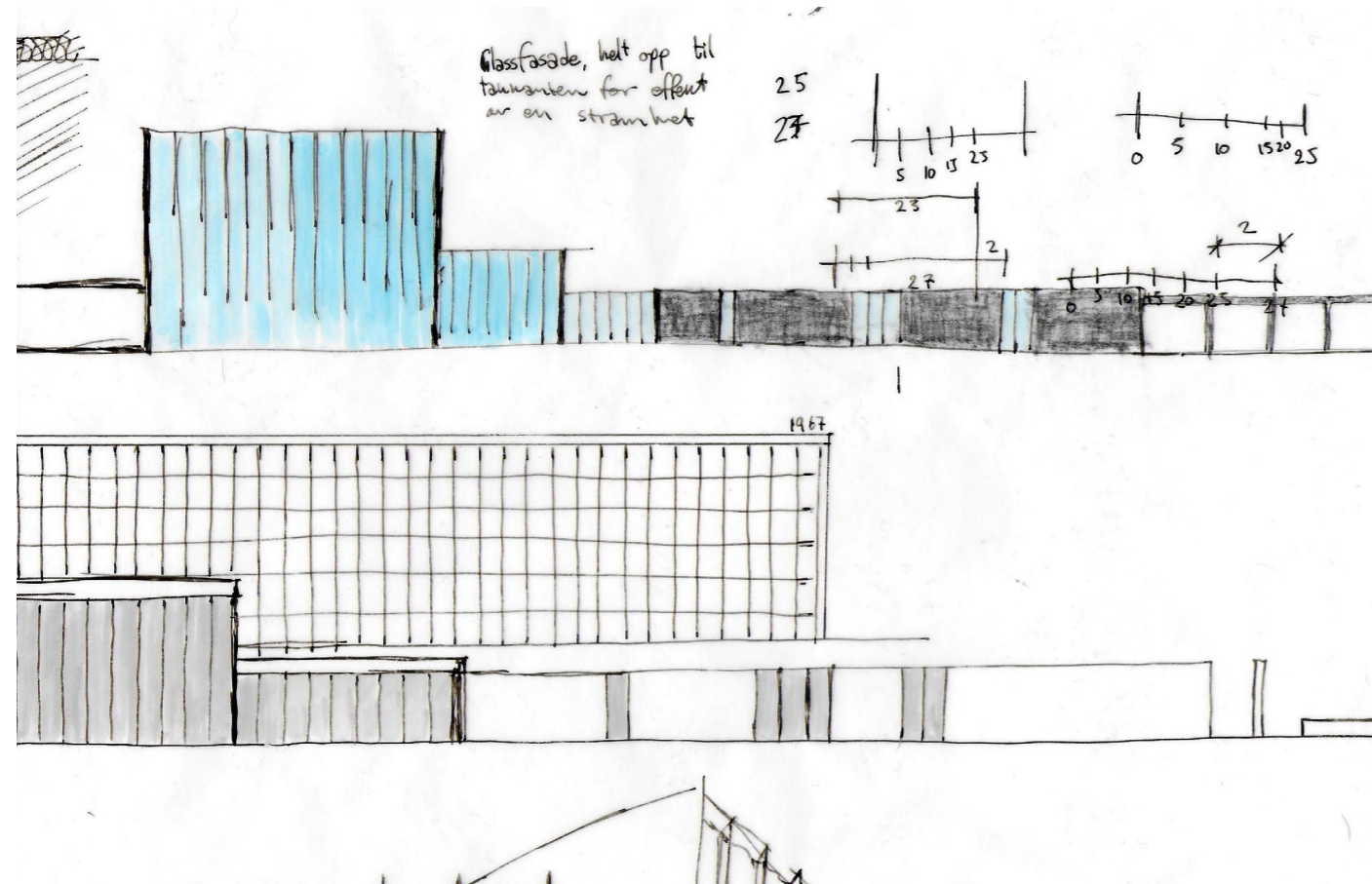

Venstre: Konstruksjon av taket og de bærende vegger
Høyre: Skyggestudie i hallen før modellaging med riktige vinkler

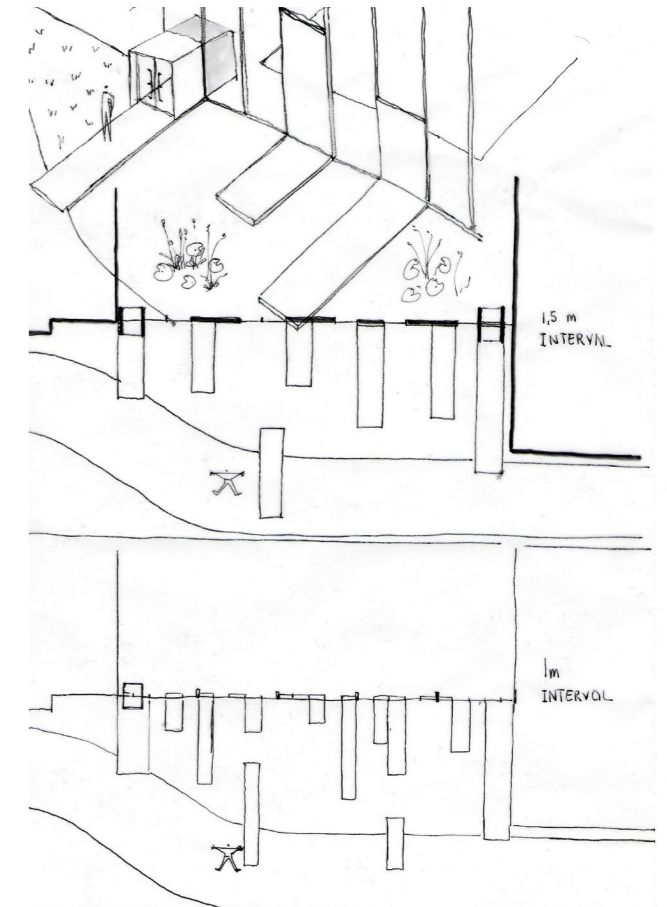
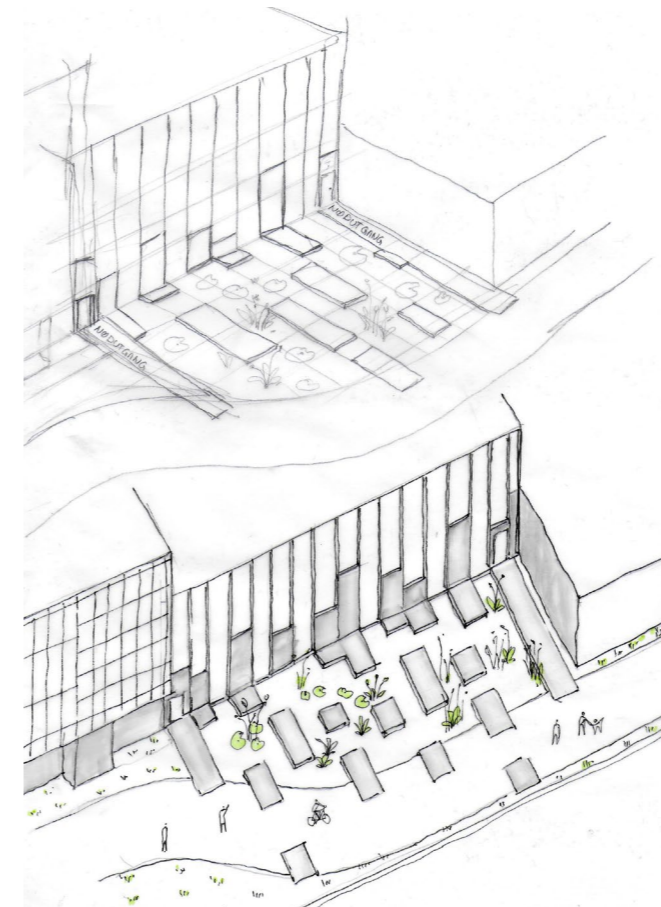
SKISSEFASE 3, FASADER

UKE 17 - 19

Den store glassflaten i tilbygget som var på bakkenivå skapte en utfordring med å gi for mye innsyn til de forbigående både i øst- og vestfasaden.

Venstre: Tidlig skisse uten noen hemninger for innsyn
Høyre: betongskiver som erstatter vinduer enkelte plasser for å stykke opprisset

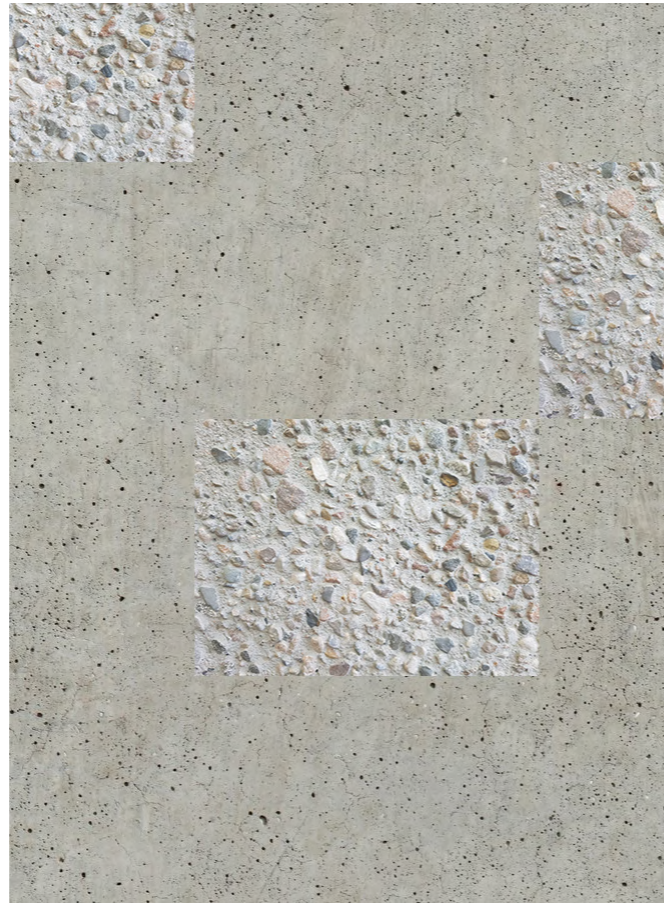
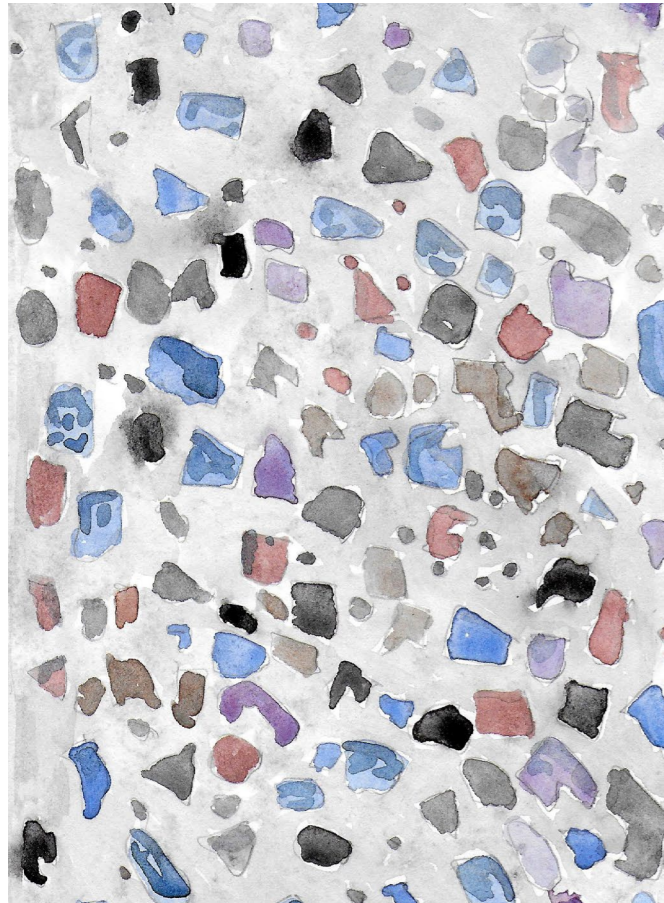

Ideen om et gulv med to materiallag ble tatt videre og brakt opp vertikalt. Disse betongskiver stykker opp fasaden og gir ikke den utenforstående et totalt innsyn men man kan fortsatt se inn og ikke minst se ut.

I tillegg til et vannspeil ved vestfasaden som skaper en utilgjengelig sone mellom bygget og den travle stien.

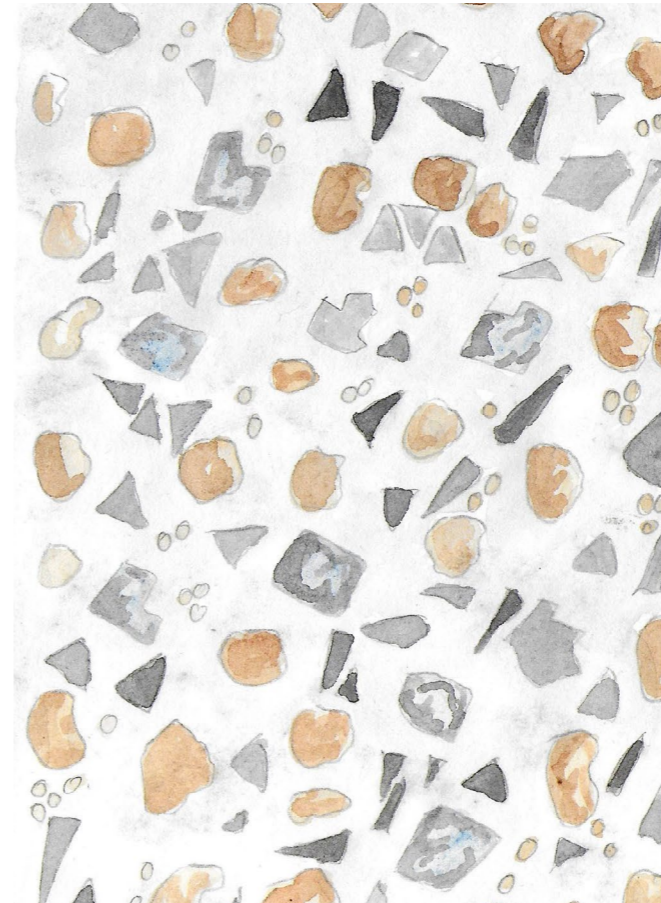
SKISSEFASE 3, MATERIALITET

UKE 17 - 19

Siden det ikke ble mulighet til å fullt ut eksperimentere med støpeformer og flere workshops (etter campusstengning) ble mye av materialstudien gjort i form av skisser, photoshop.

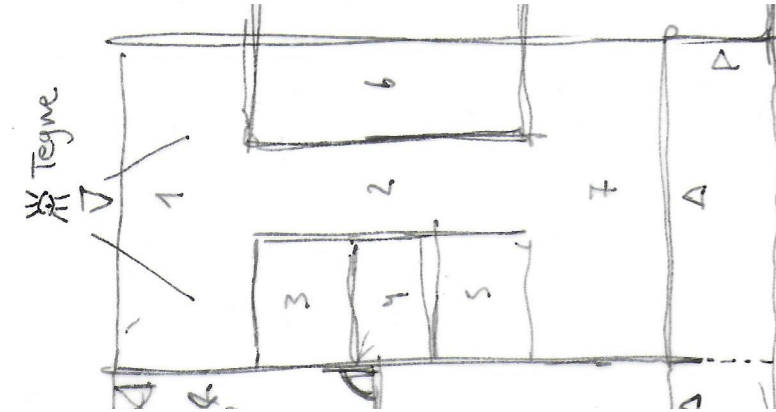
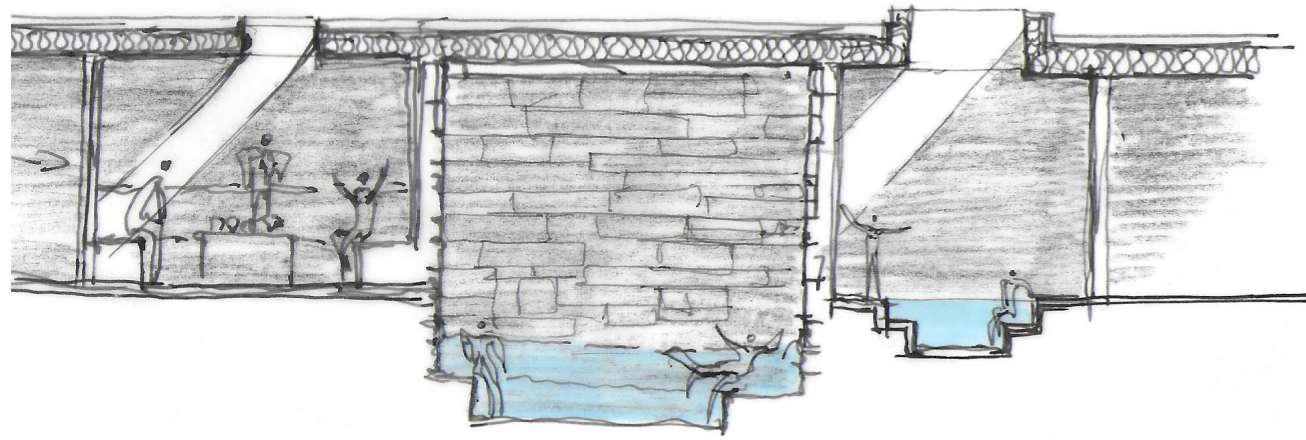
Venstre: Terrazzoskisse og betongskisse for gulvet og veggene
Høyre: Terrazzo skisse for gulvet og trematerial for takbjelkene

I forkant av midtsemester ble det gjort noen få materialstudier på verkstedet.

SKISSEFASE 3, VELVÆRE

UKE 17 - 19

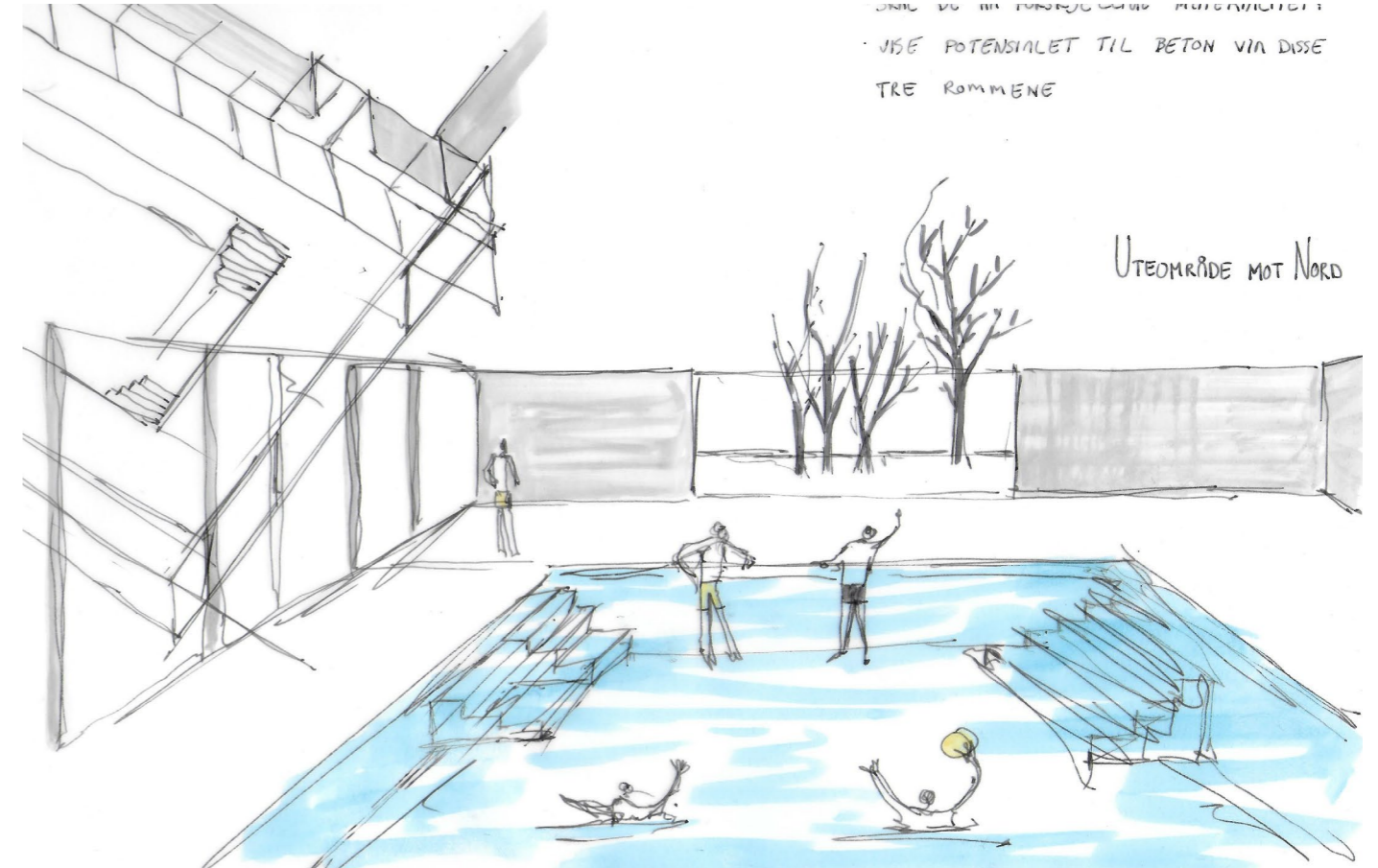

DE TRE SPONNER

- 1. STEINSAUNA 70-85
- 2. GROTTEN 40°
- 3. VARMEBADET 50°

Opplevelse gjennom temperatur og innskrenket lys. De første skissene skulle ha rom med rikelig lys, men dette ble det sett bort fra da ens sanser åpnes mer for omgivelser i det synet settes på sidelinjen.

Venstre: Snittskisse av de tre termiske rommene
Høyre: Innlevelse utebassenget med utsikt til Lillegården i nord

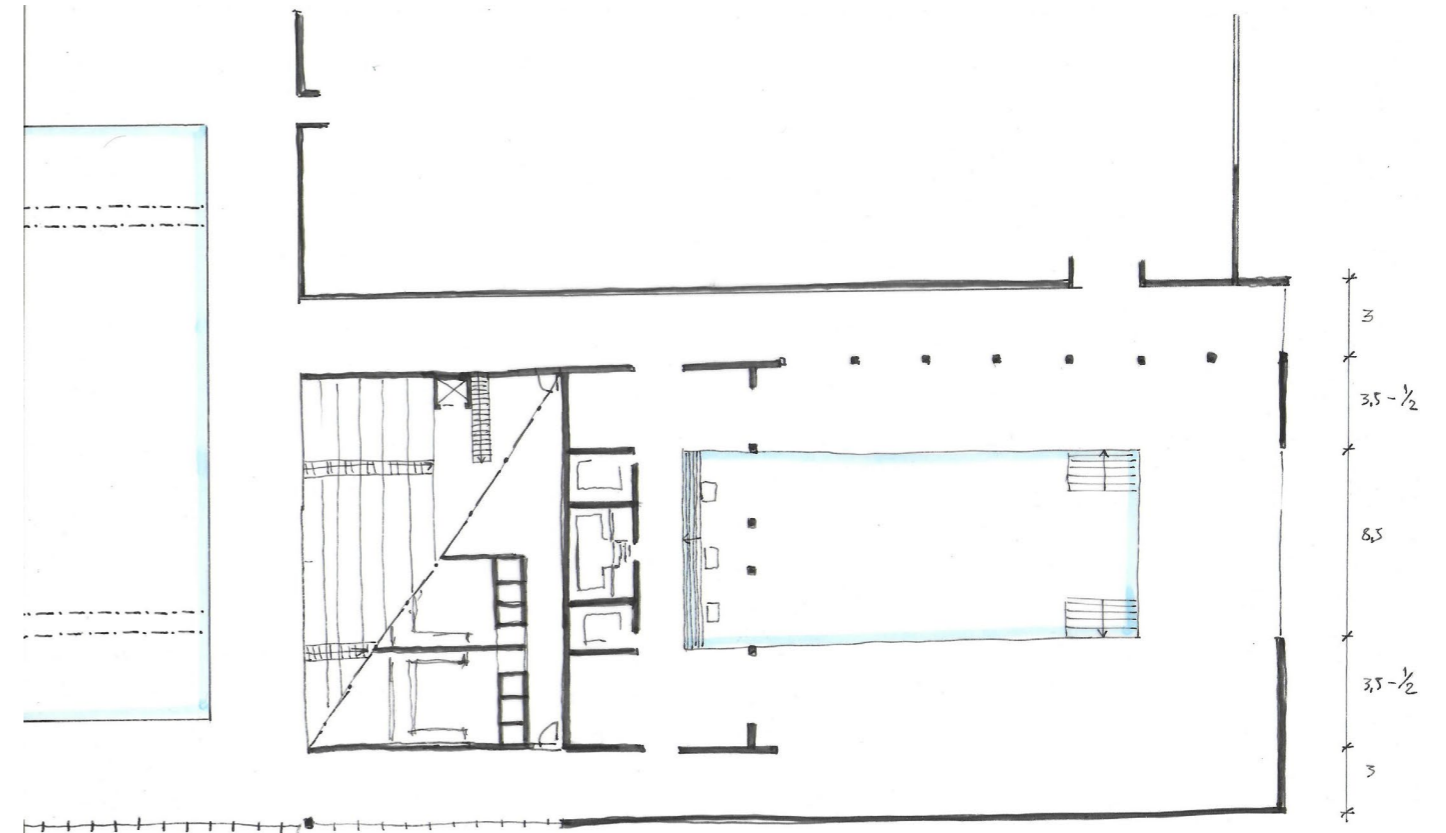
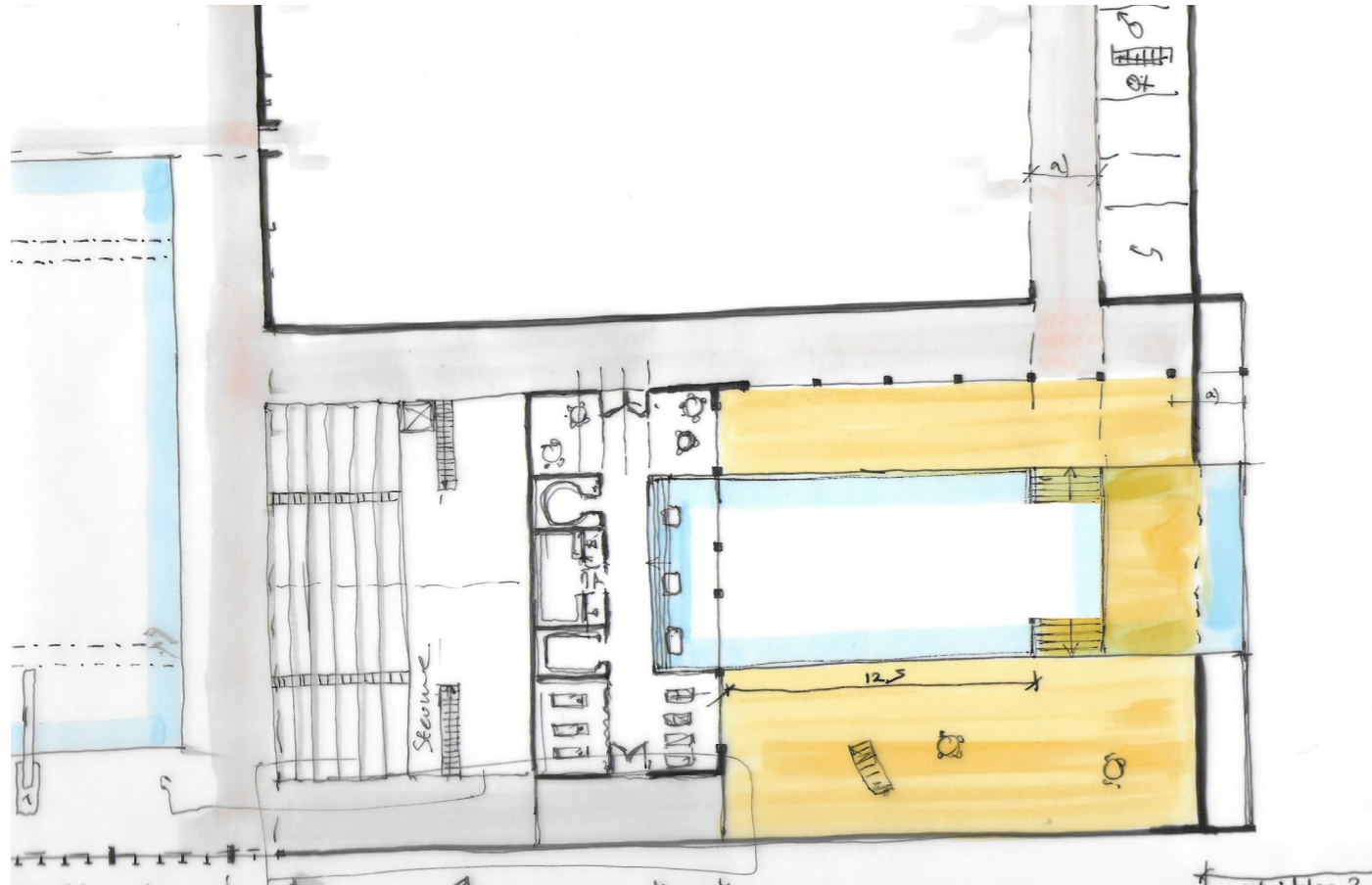

SE POTENSIALET TIL BETON VIA DISSE TRE ROMMENE

UTEOMRÅDE MOT NORD

SKISSEFASE 3, VELVÆRE

UKE 17 - 19

Venstre: Inne / ute og overganger
Høyre: Planskisse av et større plasseringsflate på innsiden av velvære

SKISSEFASE 3, MODELL 1:100

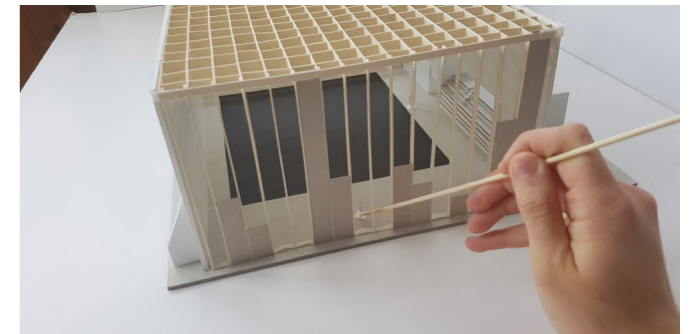
UKE 17 - 19

For en nærmere lys- og skyggestudie ble det mest interessante, og design med mest potensial, ført opp i modell en skala opp fra sist.

Taket kunne da lages mer detaljert enn i 1:200 og det var lettere å leve seg inn i rommet ved å komme ned i skalamodellens øyehøyde.

Venstre: oversikt av konkurranserommet, utsikt mot vest
Høyre: Billedtaking med åpne vinduer for mest sol og minst vindussprosser

SKISSEFASE 3, MODELL 1:100

UKE 17 - 19

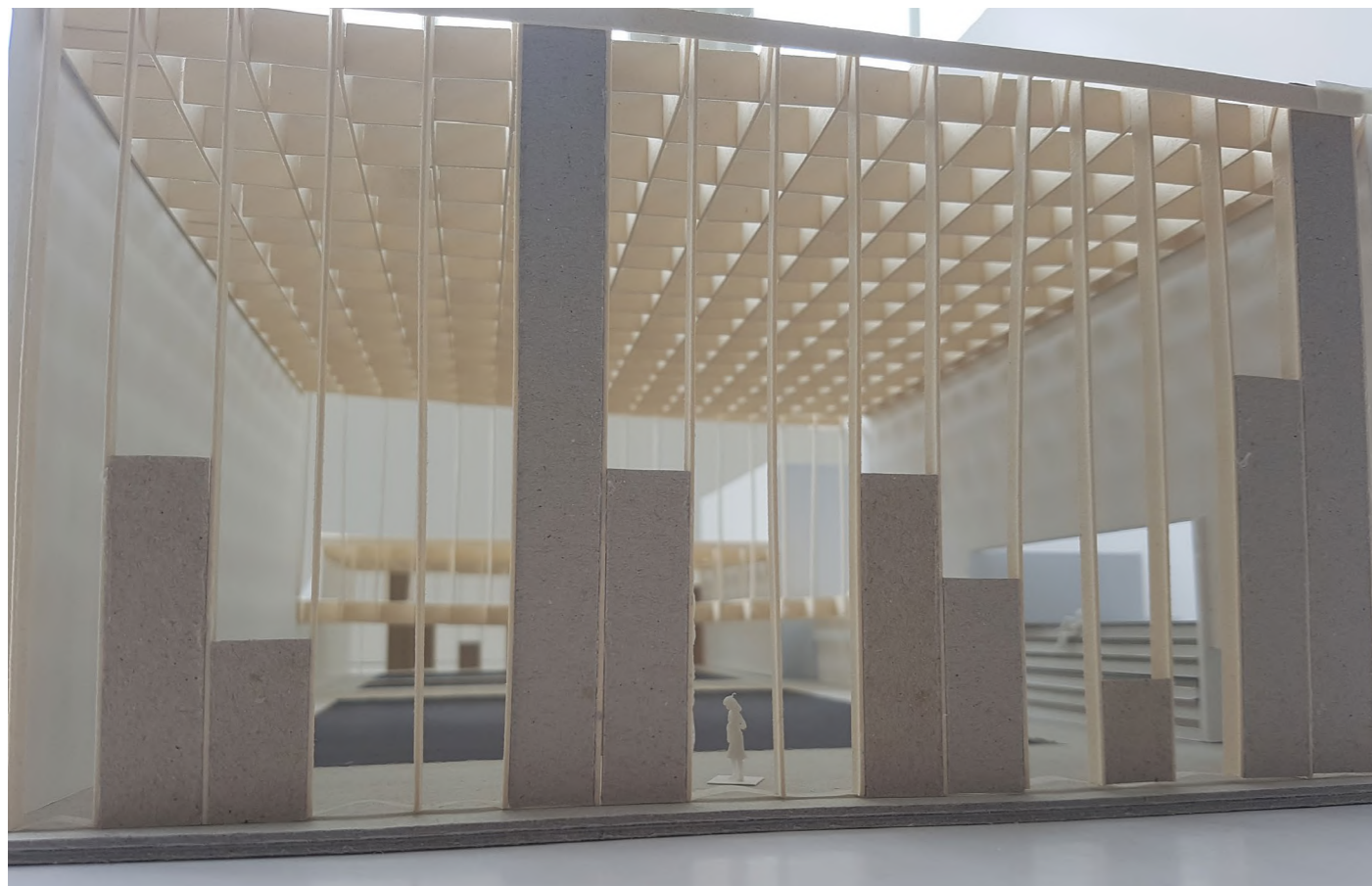
Utsikt fra de øverste radene på tribunen ned på kortbanebassenget.

Venstre: Lys- og skyggespill i østfasaden det stupetårn skal stå
Høyre: Samme effekt senere på dagen i konkurransehallens væstfasade
60 DEL 5 PROSESS & TEGNEMETODIKK

SKISSEFASE 3, MODELL 1:100

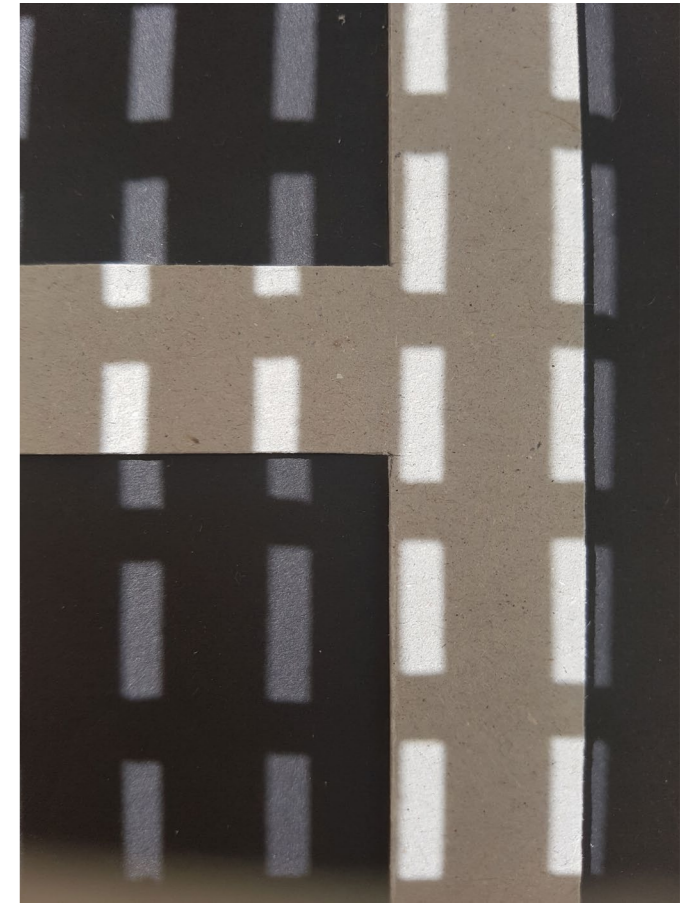
UKE 17 - 19

Venstre: Østfasaden, de store betongskivene for delvis skjerming mot innsyn
Høyre: Ved terapibassenget, betongskiver i Østfasaden synelig fra andre ende

SKISSEFASE 3, MODELL 1:100

UKE 17 - 19

Venstre: Konkurranshall, lys og skyggespill tidlig på en sommerdag
Høyre: Lekehallen, der de tre bassengen møtes, lysflekker

SKISSEFASE 3, MODELL 1:100

UKE 17 - 19

I denne skalaen var det også lett å undersøke hvor mye av taket kunne eventuelt dekket til, uten at effektev an lys og skyggespillet forsvant.

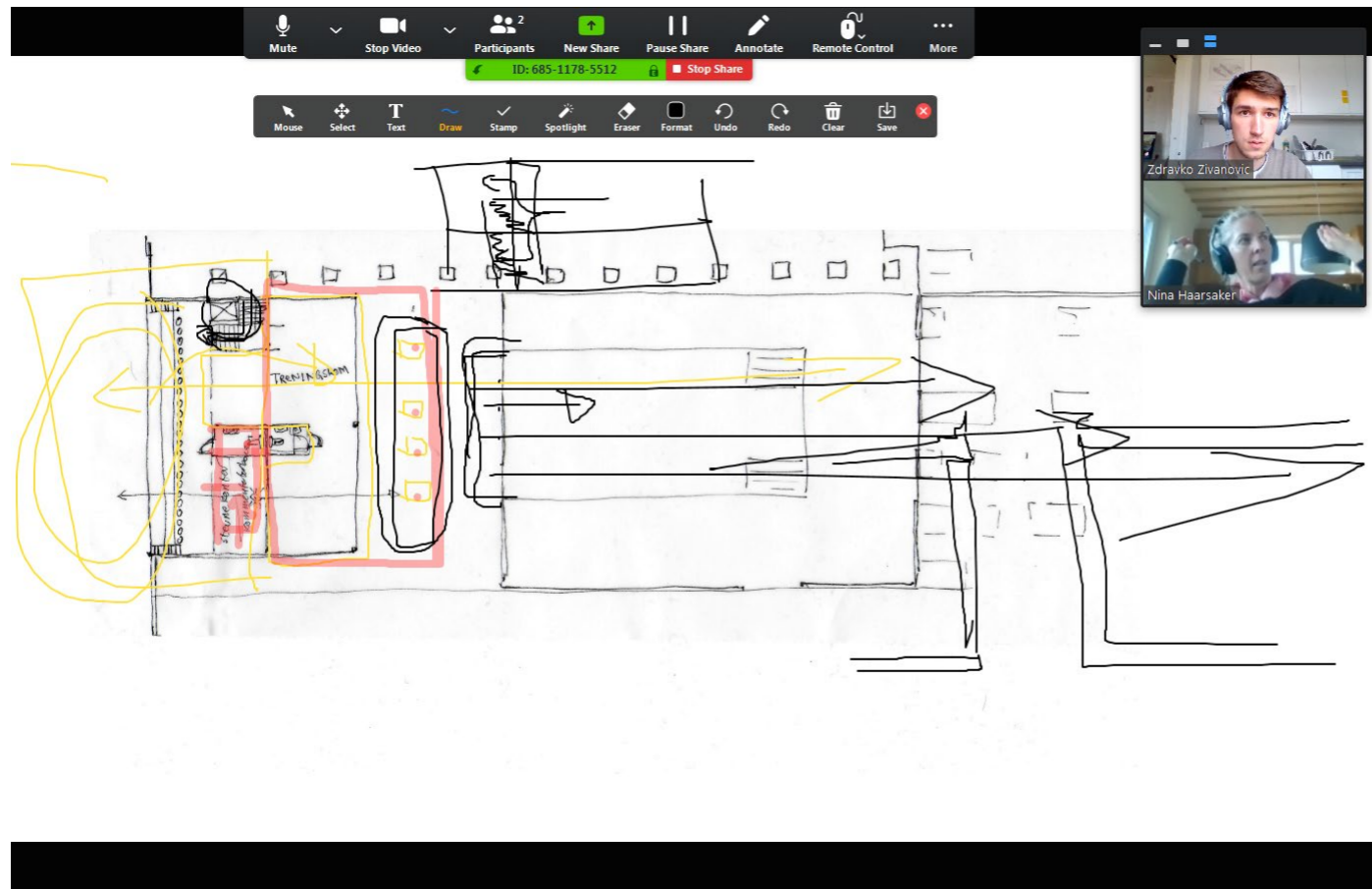
Her satt opp mot hverandre 1/3 dekket versus full eksponering, de to hallene.

Venstre: Konkurranshallen 1/3 dekket
Høyre: Lekehallen fullt eksponert

66 DEL 5 PROSESS & TEGNEMETODIKK

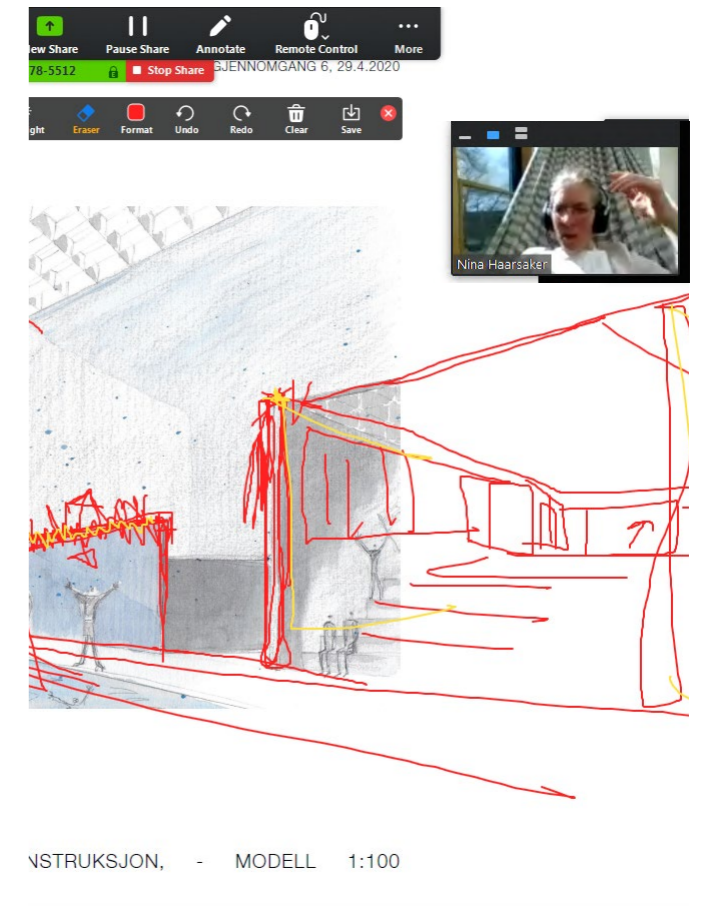
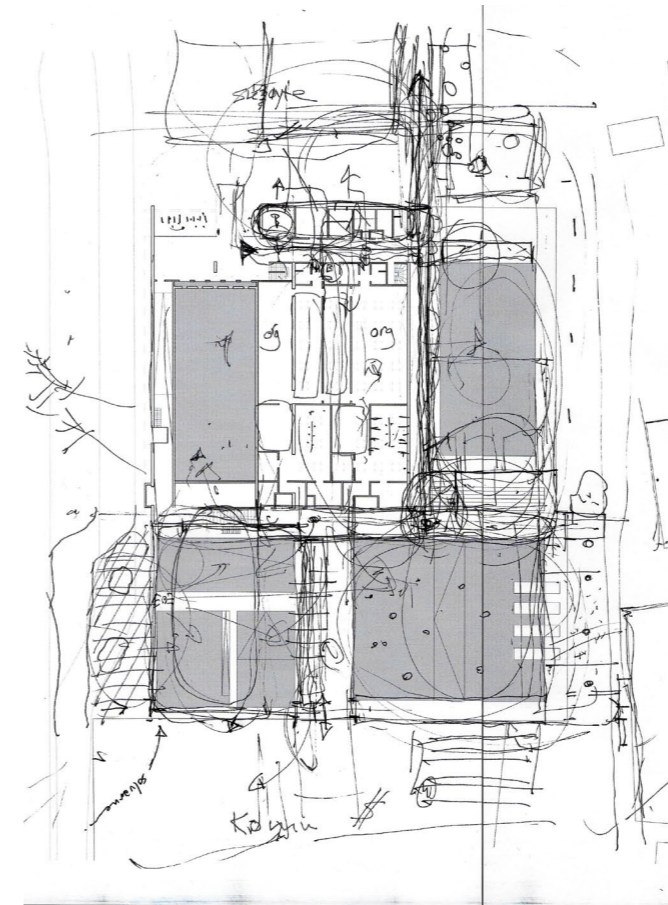
VEILEDNING & DISKUSJONER

Når man jobber alene er det viktig å ha en solid struktur og avsatte datoer man kan jobbe mot i påvente av en veiledning og gjennomgang med det nærmeste man kommer en oppgavepartner.

Tilpassede diskusjoner og veiledning i Zoom, med veileder og medstudenter.

Venstre: Skjerm bilde av veilederens skisse
Høyre: Før og etter sening av campus

INSTRUKSJON, - MODELL 1:100

Største utfordring var å ha en viss form for uformalitet over gjennomganger og ikke skape en for stor terskel for hva som skal vises frem da man mye lettere kan sensurere seg selv og sitt arbeid over en dataskjerm.

TEGNEDAGER MED HANNA

En ukentlig begivenhet ofte satt på onsdag så man kunne ta seg en kanelnurr fra kantina.

Tegnedagene med medstudent Hanna Hanssen hadde som et mål at vi skulle hver tilnærme oss vår oppgave, men fra en annen vinkel enn den klassiske i en prosjekteringsfase.

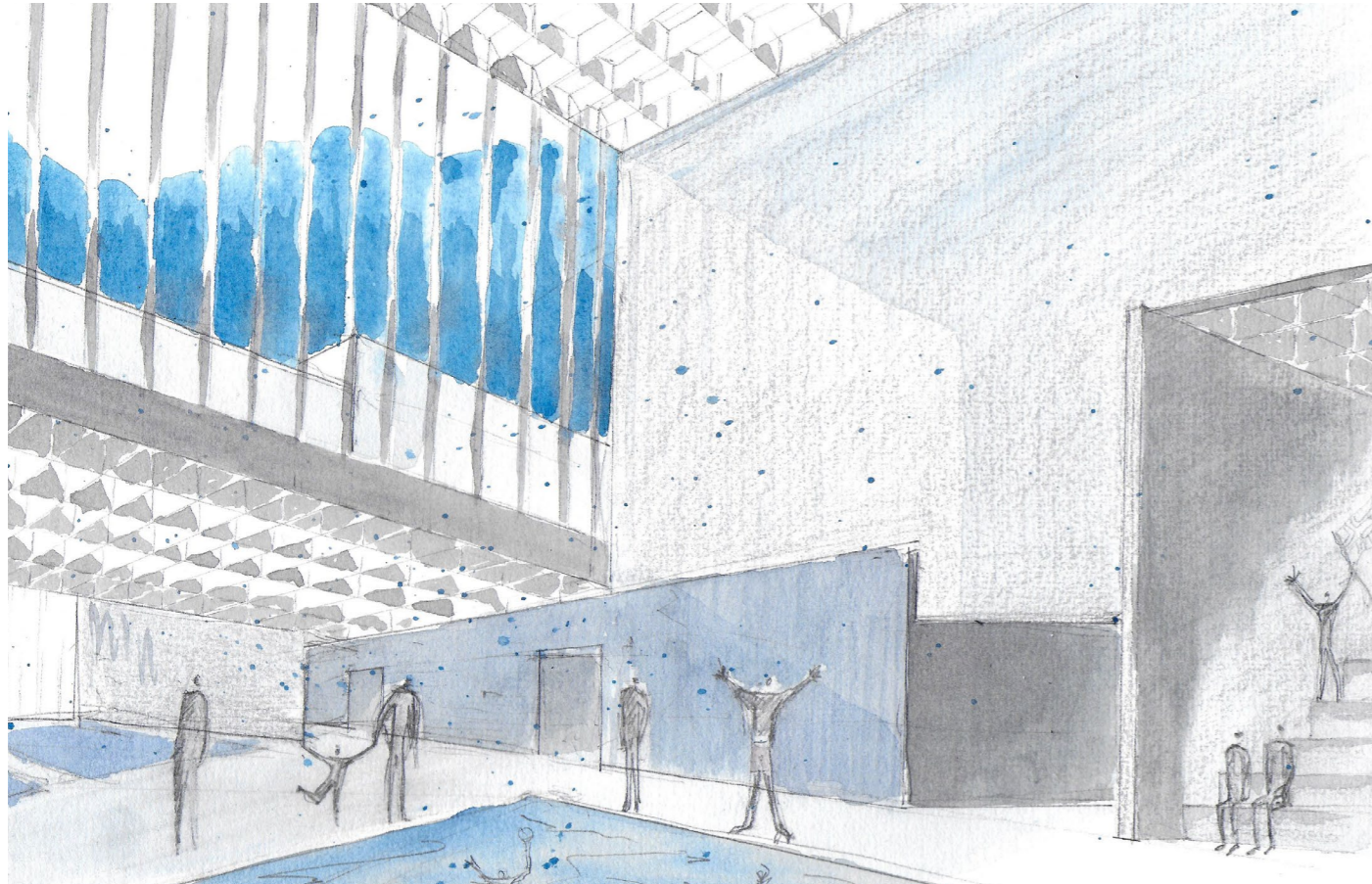
Venstre: Egen tegning av tilbyggets vestfasade og fasaden til gamlehallen
Høyre: Tegnedag med Hanna, ukens tema, vann og bølger

En av metodene tatt i bruk var å ha ukentlige temaer som kunne være så konkrete som Fasade eller så vage som Blått eller Bølger.

TEGNEDAGER MED HANNA

En ukentlig begivenhet ofte satt på onsdag så man kunne ta seg en kanelnurr fra kantina.

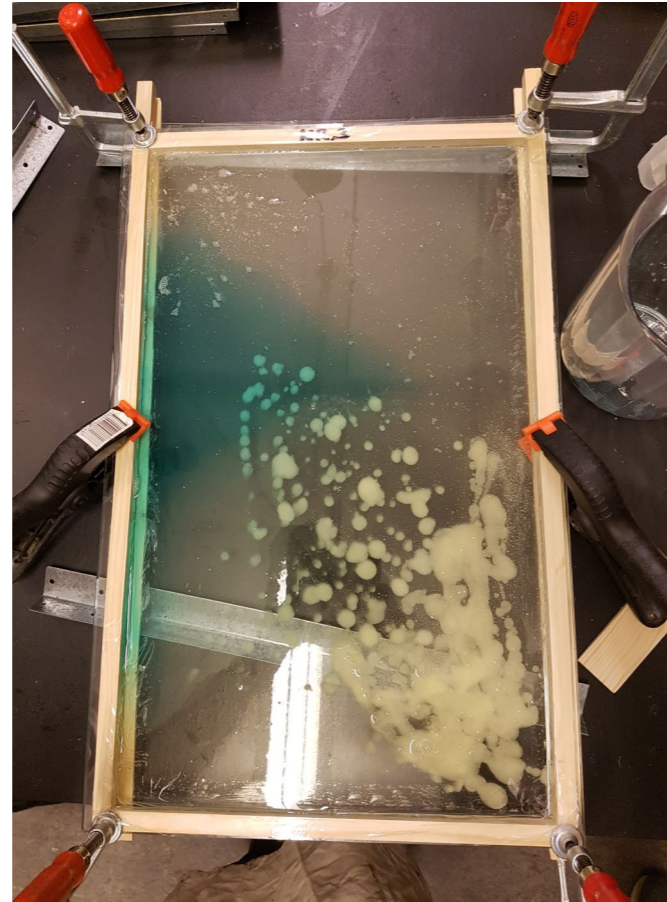
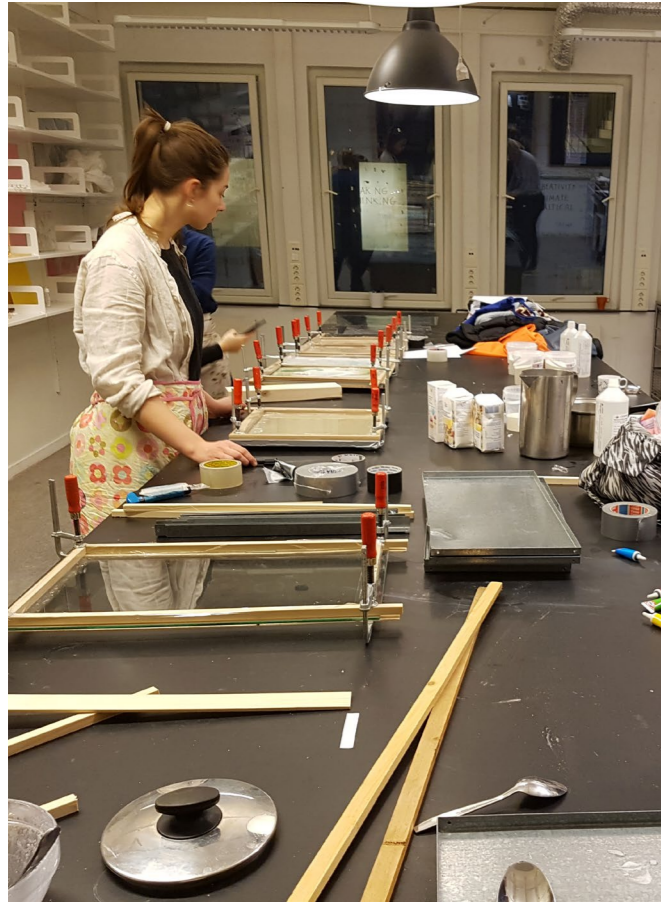
Produktene kunne man enten jobbe videre på til neste tegnedag, skrape for godt eller benytte videre i sin egen prosjektering.

Venstre: Egen tegning av overgang fra konkurransehallen til buffersonen
Høyre: Tegnedager med temaer, Landskap og Bølger

BIOPLAST WORKSHOP

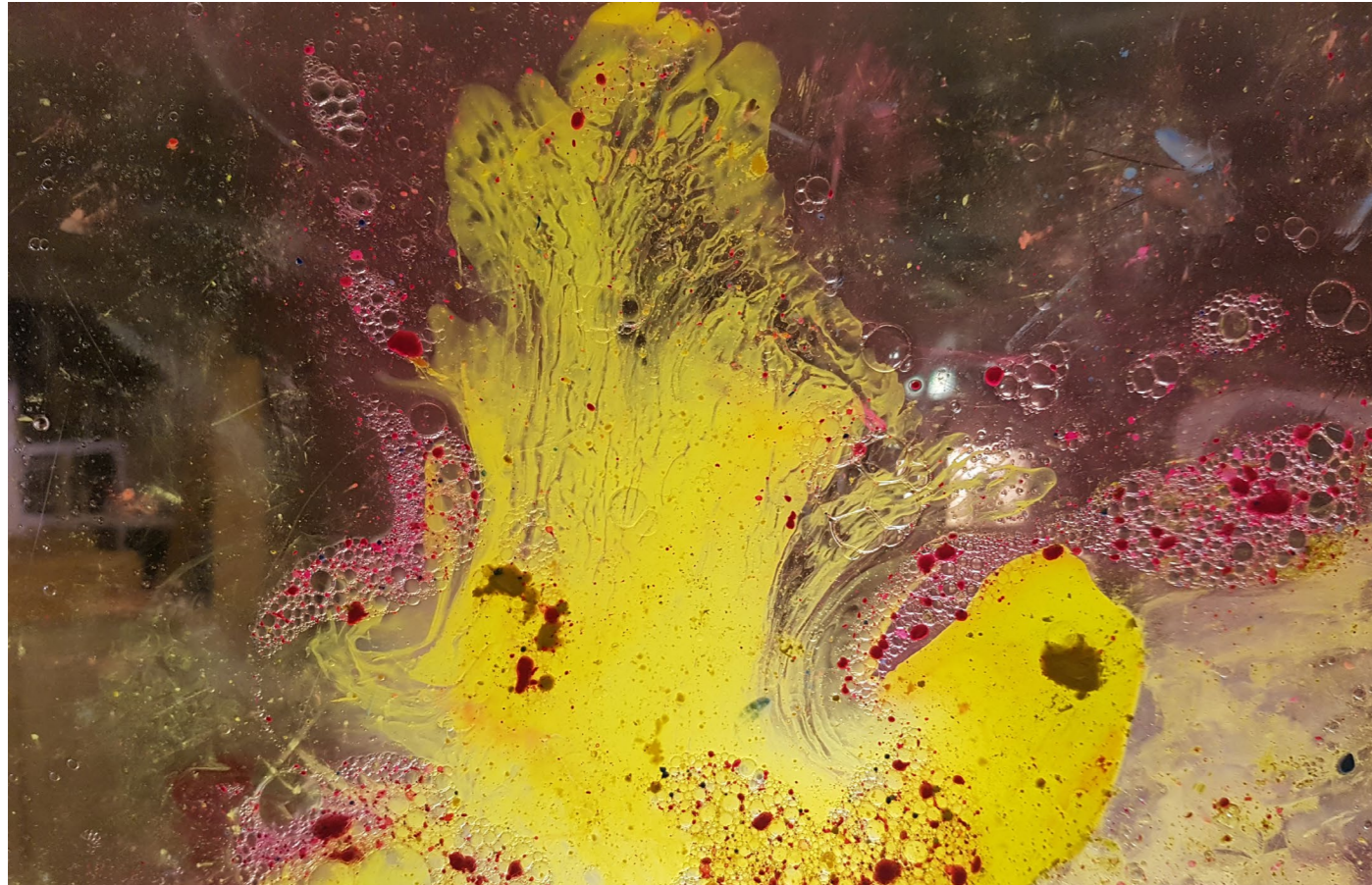
Leten etter mulige former, farger, mønster og ideer

Venstre: Bygging av støperammer som den flytende platen skulle helles ut i
Høyre: Et transparent eksempel etter at den har stivnet

BIOPLAST WORKSHOP

Leten etter mulige former, farger, mønster og ideer

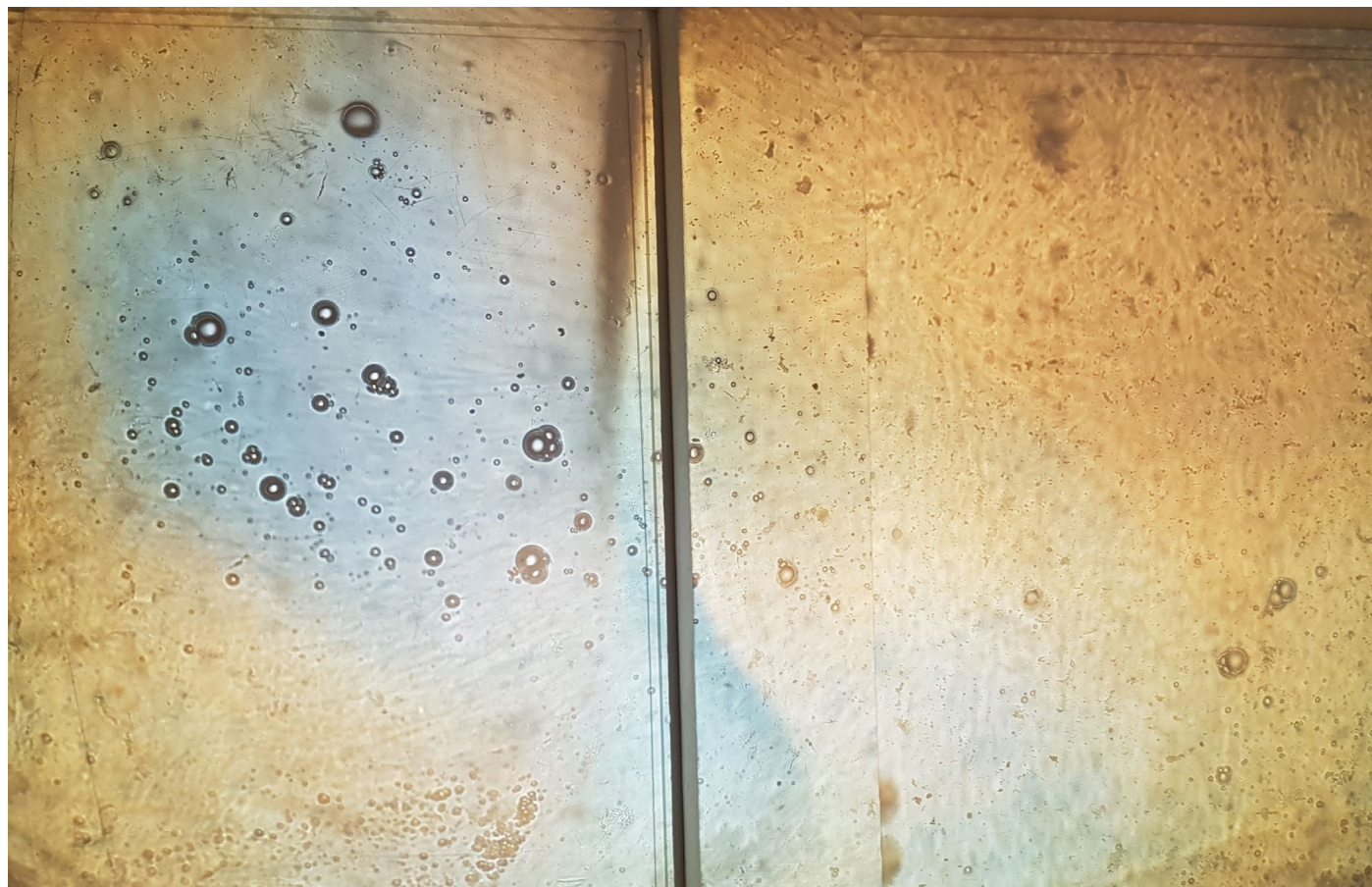

Venstre: Tilslag med forskjellig pigmentering

Høyre: Projeksjon av den samme platen mot taket via en lyskaster

BIOPLAST WORKSHOP

Leten etter mulige former, farger, mønster og ideer

HJEMMEKONTORUTFORDRING

Diplomoppgave uten Gløshaugen arsenalet

Det høres visst mer profesjonelt ut når det ender med partner(s) inc

Dette er en tekst som har blitt revidert en del ganger og nesten hver uke kunne hatt sin egen koronarelaterte spalte og et nytt perspektiv kunne blitt tatt frem for hvordan det var å jobbe med en arkitekturdiplomoppgave fra et kjøkken og en stue med fire andre samboere.

Rommet mitt har to hjørner for mye så ved siden av det å sove der er det ikke mye annet det kan brukes til. Av denne grunn har jeg måttet flytte hele mitt hjemmekontor i stuen og på kjøkkenet på det kollektivet jeg bor i, etter at Erna stengte Norge den 12. mars 2020.

Da det er sagt må jeg påpeke to ting, jeg har jobbet under lignende forhold da jeg tok mitt ene studieår i Wien og følte ikke sjokket av hjemmekontor for kraftig (men jeg kunne gå ut og hadde gjennomgang på campus hvor jeg kunne se andres fremgang og med lav terskel snakke om prosjektet mitt med fagfolk). Ting nummer to. De flottene karene som jeg bor med og som har latt meg ta over kjøkkenet og stuen i over et halvt semester er supre som tåler meg og mitt rot. All ære til dem!

Likevel kunne ikke Wien og fantastiske samboere forberede meg på hva det ville si å virkelig være avkappet fra det faglige og utstyrsrike miljøet på Gløshaugen. Prosjekteringsdelen av semesteret var satt av i tre bolker. Da campus stengte den 12. mars var jeg ferdig med min første del og sto klar for å lage modeller på verkstedet og jobbe videre med detaljer mens jeg hoppet fra modell til tegning. Dette ble utsatt og måtte omorganiseres da verkstedet, fotorom, romlab og mitt plassgenerøse -kontorhjørne- i sal 215 ikke lenger var tilgjengelige.

Grunnet usikkerhet og litt blåøyd håp, flyttet jeg ikke for godt ut av salen med alle mine ting jeg trenger for et vanlig arbeid før den 27. april. Da ble den siste spikeren satt i kisten når fakultetet valgte å ikke åpne opp for avgangsstudenter tross i at regjeringen hadde lagt opp muligheten til det.

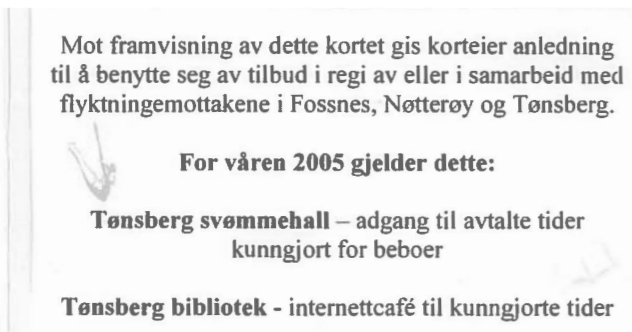
Om det var en klok avgjørelse er ikke plass her å diskutere, men den hadde konsekvenser og de er viktige å legge frem.

Som beskrevet i min metodikk, jobber jeg analogt og i modell så mye som mulig. Digitalisering er noe jeg kun gjør intervall-messig og helt på slutten når ting skal ha et skarp uttrykk. Mangel på printer har resultert i at mine digitale intervaller ikke har for stor effekt siden prosessen da ikke kan printes ut og traces over. Bilder av modell kan ikke printes ut og traces på med forslag. Å lage et kjapt grid i trebiter som kan lasres ut eller kappes til riktig på bordsaga er ikke lenger mulig. Hvert modellbilde må gjennom en solid redigeringsprosess om man både vil ha med skygger, men ikke vindussprosser eller planter i bakgrunnen.

Jeg vet at dette ser ut som pirkete klagepunkter og hver av dem alene er ikke en stor ting å fikse for en diplomstudent, men når mange nok ting baller seg på sitter man litt paff. I tillegg var det en utfordring å skulle jobbe konsentrert i lengere perioder fra et kjøkken som benyttes aktivt av fire andre beboere, for de var snille med meg, men satte ikke livene sine og matlaging på vent i 10 uker.

10-ÅRING PÅ SVØMMEEVENTYR

En diplomoppgave som ventet i 16 år

Det gamle aktivitetskortet forside og bakside

I likhet med mange tønsbergensere har jeg også hatt et personlig forhold til den gamle svømmehallen. Huden fikk kjenne på den sandblåste betongen, flisene, klorluften og det deilige badevannet i en relativt ung alder.

Da familien kom til Norge bodde vi i Fossnes de første to år, ca. 13 km fra Tønsberg sentrum i det som da var Stokke kommune, i dag Sandefjord. Mine foreldre følte seg trygge på min selvstendighet fra da jeg var passe ung og som en måte å vise dette til meg på, fikk jeg reise inn til Tønsberg alene og dra til svømmehallen med venner uten at de var med (eller andre foreldre til vennene) da jeg bare var 10 år gammel.

Jeg husker godt hvordan det føltes å gå av bussen i sentrum på de kaldeste vinterdagene og vite at nå har jeg 15 minutters gange fram til den varme svømmehallen. Det var som regel lørdag og alltid livlig i Tønsbergs utendørs bussholdeplass som ennå ikke var bygget om på den tiden. I lomma lå busskortet, mitt aktivitetskort fra Fossnes flyktningsmottak og 12 kroner i mynt. Det var av stor viktighet at det var en 10-kronemynt der. Den skulle brukes først til skapet og etter to til tre gode timer med lek og moro kombineres med to kronemynter og brukes på en velfortjent rislunsj pakke.

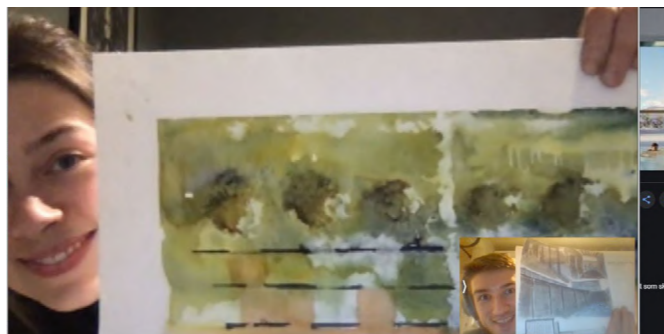
I vestibylen kunne man på den tiden fortsatt se de svømmende fisker i akvariet, så om det var for kaldt ute, var det like greit å spise rislunsj mens man så på fiskene og de siste badende gjester på andre siden av akvariet.

På den tiden viste jeg ikke noe om fremtiden som ventet meg innen arkitekturfaget eller at svømmehallen skulle fascinere meg mange år senere til den grad at jeg tegnet ut detaljtegninger av rekkverket og bassengsnittet, men det var noe som jeg da mente var bemerkelsesverdig ved hallen. At man kunne bygge et basseng over bakkeplan og så ha med innsyn gjennom akvarium var noe 10-åringen (og nå litt 26-åringen også) syntes var mega tøft!

Trondheim, 26. 5. 2020

Zdravko Živanović

takk for oppmerksomheten så lang

Spesiell takk til medstudent Hanna L. Hanssen for det gode samarbeid, veilederer Nina K. Haarsaker for uvurderlige diskusjoner og gjennomganger, biveileder Eileen G. Johnsen, Ingrid Bjartnes og mine samoboere i kollektivet, Tomasz, Åsmund, Nabil og Krzysztof som tålte mitt rot i over 10 uker.